

دیوانی خسرت

(مهلا شیخ محمدهدی خهلوزه)

کوکردنهوه و ساخکردنهوهی: سهباح مهلا عهبدولا

رووبه‌رگ: سروه نیکخوا

په‌خشانگا: نهوین-مه‌ریوان

ژماره‌ی ستانداردی نیونه‌ته‌وه‌یی کتیب: ۱-۴-۹۲۹۱۴-۶۰۰-۹۷۸ (ISBN)

نوره و کاتی چاپ: په‌که‌م، پاییزی ۲۷۱۳

هه‌ژمار: ۱۰۰۰ دانه

ناوه‌ندی چاپ و بلاو‌کردنه‌وه‌ی نهوین: مه‌ریوان، کۆتایی شه‌قامی مه‌ریووخ

۰۹۱۸۷۷۵۴۴۰۴ - ۰۸۷۵ ۳۲۲۶۶۴

www.awinbook.com

برشنامه: نیک‌خوا، صباح، ۱۳۵۶ - گرده‌آورنده.

عنوان و پدیدآورنده: دیوانی خسرت مهلا شیخ محمدهدی خهلوزه/کوکردنهوه و ساخکردنهوه‌ی: سهباح مهلا عهبدولا.

مشخصات نشر: کردستان‌ا‌مریوان، نهوین، ۱۳۹۲.

مشخصات ظاهری: ۷۲ ص. شابک: ۱-۴-۹۲۹۱۴-۶۰۰-۹۷۸

وضعیت فهرست نویسی: نیا.

یادداشت: کردی. موضوع: شعر کلاسیک کردی-مجموعه‌ما. شناسه افزوده: نیکخوا، سروه، طرح جلد.

رده‌بندی کنگره: ۳۲۵۶۶PIR س ۱۳۹۱۷۴۳ ۵۹۳

رده‌بندی دیویی: ۲۱۰۸/۹۱۸

شماره کتابشناسی ملی: ۲۸۵۹۶۵۳

ديوانى ھەسرەت

مەلا شېخ مەھمەدى خەنووزە

كۆكردنەۋە و ساخكردنەۋەى:

سەباح مەلا ەبەدولا

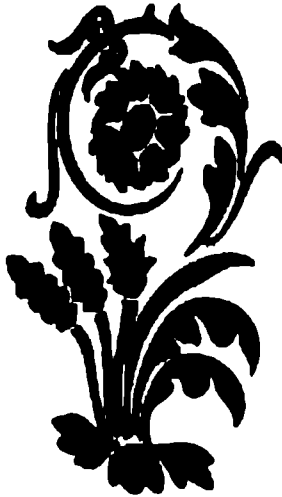

مەريوان، نووين، ۱۳۹۲

سپاس بۆ

كاك ئومىد كهرىمىيان

كه له سهر ئهركى بهرئىزيان ئهم كتيبه به چاپ گه يشت.

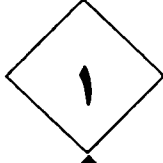

له گهل موفسید هه موو روژم شهوی تار	۳۲	۷	پێشهکی:
ههتا ماوم به لوتف و رحمی نیوه چاوه روانم من	۳۳	۹	دهستینگ
کارینهی دهردم	۳۴	۱۱	کورتهیهک له زیانی ههسرهت
بهرداش	۳۵	۱۳	بنهمالهی ههسرهت
دوعا و پارانوهه بۆ باران بارین	۳۹	۱۶	خزمهتهکانی نهم بنهمالیه
تاک و چوارینه	۴۲	۱۹	حهیف و خهسار
ههجو	۴۳	۲۱	ههسرهت و دنیای ئهدهب
پاشکۆ:	۴۷	۲۱	نهم دیوانه
شیخ رهزای دهرهوه ران	۴۹	۲۴	پورتههی ههسرهت
فهزهنگۆک	۵۷	۲۵	شبهههکان:
دهستنووسههکان و وێنههکان:	۶۳	۲۷	موناچات
دهستنووسههکانی شیمری ههسرهت	۶۱	۲۸	غهزهلیکی فارسی
دهستنووسی شیمری شیخ رهزا	۷۰	۲۹	برای عهزیزم روحم چاوه کهم
وێنهی شبعهخوانهکانی بنهمالهی ههسرهت	۷۱	۳۰	ههزار سهلام بێ له وهفا و سهفات
بنهمالهی ههتا لهمرۆ	۷۲	۳۱	ئهگهر مهیلت وهکوو جارانه قوربان

پیشکشہ بہ:

- «باوکم» کہ لہ بہر رؤشنایی کتبخانہ کہ یدا: «کوردی» و «خویندنه وه» و «نوسین» فیربووم.
- گیانی پاکی ہاوری و زاوام «ماموستا نہ نوہر ہوزہبری» کہ ہہرگیزای ہہرگیز گل ناتوانی مہیلبری ناو و یادی بہرزی بیت.

سہباح

پیشہ کی

ده ستینگ:

۱- کهشکۆل و به یازەکان لە گەل ئەو دا که خەزینەى ئەدەبى و سەرچاوەن بو ناسین و بەناگابوو نمان لە شاعیران و بەرھەمەکانیان؛ لە بواری میژووپی و شوناسی نەتەویشدا بایخ و گرتگییەکی حاشا ھەلنەگریان ھەبە. ھەر کامە و بەردیکە لە کۆشکی میژووپی پینگەشتن و زانیاری ئەمرۆماندا، کانیکی دەولەمەندی فەرھەنگ و کەلەپوورمان و شیواوی ئەوین که وەک کەرەستەى خاوی بۆ رافەى ورد و بابەتیانە بخرینە بەر دەستی پسپۆران و نەوہى دواڕۆژ.

کەمتر خەمى کردن لە ھەلگرتن و پاراستنیاندا بوو بە ھۆی فەوتانی زۆربەى ھەرە زۆریان: یان دلۆپە و شوینی شیندار داڕزاندوون یان بوون بە خۆراکی سیسەرک و مشک، یا لە شەر و دەر بە دەریدا بە بە کجاری لە ناوچوون. بۆ نمونە تەنیا لە سەدەى بیستەمدا شەری رووس، شەری عەشایری، شەری ئێران-عیراق و... دەیان دینی کوردستانیان کاول کرد و لە رووی جوگرافیا دا سەرانەوہ.

جیا لە مانەش رەنگە لە ئەژمار نەین ئەو بەر تووک و بە لگە نامە و دەست نووسانەى باوبایرانمان کە بران بۆ دەرەوہ یان ئەگەر چی لە بە لا و نە ھامە تیبە کانی رۆژگار قوتار بوون و تا ئیستەش ماونە تەوہ؛ بە لام لە سووچی کتیبخانە گشتی و تابیە تیبەکان و کون و قوژبنی گەورە مالاندا، خەریکە ئە برتووکین و لە لینە پرسیماندا زیندە بە چال ئە کرین.

ھەلبەت نایى ئەو ھیش لە بیر بکەین کە لە بەرانبەر کەسانی بی-دەرەوہ ست و بازرگانانی فەرھەنگی و ئەو زرقە لەمانەى کە چاوی تەماحیان بریوہ تە ئەم چەشنە ئاسەوارانە و ھەر خەمى خویان و گیرفانی ناموبارە کیانە؛ زۆر ئەو سەربازە ونانەى کە ئەویندارانە وەک «بە لگە نامەى گەشە پیدانی فەرھەنگ و کەلەپووری رەسەنى کوردی» لییان ئەروانن و بە ئەرکی سەر شانی خویانی دەزانن کە بە شیوازی سەردەمیانە بیانپاریزن و نەھیلن ئەو سامانە نەتەوہییانە لە ناو بچن.

۲- لە ھەگبەى کەشکۆل و بە یازەکانەوہ و پەراویزی ھەندى لە کتیبە دەست نووسەکان و تەنانت لە ناو کاسیتە شیمەر و لە بیر و زەینى ھەندیک لە پیرەکاندا، شیمەرى وامان بەر چاوی و گوی دە کەویت کە لە میژووپی تۆمار کراوی ئەدەبیماندا نمونەیان کەمە و حەیفە خوینەرى کورد لە بۆن و بەرامەیان بێبەش

بوو. شاعیری وامان لی ئاشکرا دەبیت که شان ئەسوون له شاعیرە گەورەکانمان و جینی داخە که ناوینشان و ناوبانگیان نەزانراو.

بەو هیوایە که له سای هیمەتی خەمخۆرانی زمان و ئەدەبی کوردییەو، دیوانی ئەو شاعیرانە که تا ئیستا نەناسینراون یاخو تاکوتەرا و پەرژوبلاو شیعەرەکانیان بێنراو و بیستراو، کۆبکریتەو و هەر کامیان بێت بە خاوەنی دیوانی خۆی...

۳- لە گەل بیستن و بێنینی ناوی «خەلووزە» دا چەند شیعریک و دوو شاعیر دین بە زەیندا: میرزا رەشید «فەقی خەلووزی» و مەلا شیخ محەمەدی خەلووزە «حەسرەت» بەلام بە سنووربەندییەکی لێلەو له نێوانیاندا.

سەبارەت بە فەقی خەلووزەیی له کتیبی «شاعیرە ناو ون بووکانی کورد» دا هاتوو: «میرزا رەشید خەلکی دلی خەلووزەیی ناوچەیی مەریوانە، بە فەقی خەلووزەیی ناوی دەرکردوو، خۆیندنی له لای مەلا ئەحمەدی باوکی مەلا کاکە حەمەیی ناری تەواو کردوو، له سەرەتای سەدەیی چوارەهەمی کۆچیدا له دنیا دەرچوو.»^۱

تا ئەو جێیە من بزاتم، تەنیا ئەو پێناسە کورتە و دوو شیعری فەقی له بەر دەستدایە: بەیتی بەناوبانگی «قەلای خاو» که له زۆر سەرچاوەدا هاتوو^۲ و پیرەمێردیش کردوو یەتیهو بە سۆرانی [دەقەکی هەورامی یە] هەر و هەر پارچە شیعریکی دیکە به ناوی «رەعنای گول پەیکەر» که مامۆستا محەمەدعەلی قەرەداغی بلای کردووەتەو.^۳

هیوادارم ئەم هەولەم سنووری شیعری ئەم دوو شاعیرە له یە کتر جیا بکاتەو و ئەو رۆژە بێت که سامانی ئەدەبی فەقی خەلووزەیش کۆبکریتەو و بکەوێتە بەر دەستی نەتەو کەیی.

۱ - شاعیرە ناو ون بووکانی کورد، عەلی کەمال بایر، چاپخانەیی راپەرین، سلیمانی ۱۹۷۳، ل ۲۵

۲- قەلای خاو بە کێکە له ناسەوارە دێرینەکانی ناوچەیی مەریوان. قەلایەکی ستراتیژیکی خان ئەحمەد خانی کورپی هەلو خانێ ئەردەلان بوو. شیعری قەلای خاو که وتویژیکی خەیاڵیە له گەل ئەو قەلایەدا، بە «فەقی قادری هەمەوێند» یشەو نێبەت دراو. له دیوانی ئەم شاعیرەدا که له لایەن مامۆستا مەلا عەبدولکەریمی مودەببیس و فاتح عەبدولکەریمەو، سالی ۱۹۸۰ چاپ کراو، دان نراو بەو دا که له هەندێک شوێندا ئەم شیعەرە دراووە تە پال «فەقی خەلووزی»

۳ - کەنکۆلی کەله پوروی ئەدەبی کوردی، بەرگی یێنجم، محەمەد عەلی قەرەداغی، بلای کراوێ نارس، چاپی یە کەم، هەولێر ۲۰۰۲، ل ۱۸۰ و ۲۳۰

کورته يه ک له ژبانی حسره ت:

مهلا شيخ محممه‌دی خه‌لووزه که نازناوی شيعری «حسره‌ت» ه کورې شيخ علي کورې شيخ فه‌تاحتی کورې شيخ محممه‌دی کورې شيخ ره‌زای کورې شيخ نه‌حمه‌دی بيلووه. له بنه‌ماله‌يه‌کي زانا، ناودار و نه‌هلی ته‌ريقه‌ت، له کوټايی سده‌دی نؤده‌ی زايینی دا له گوندي بيلووی مریوان چاوی به ژبان هه‌له‌پتیاوه.^۱

له خزمه‌تی زانا و نه‌دیبی به‌ناوبانگ کاکه حمه‌ی بیلوو «مامؤستا ناری» دا نیجازه‌ی مه‌لایه‌تی وه‌رگرتووه و چووه‌ته‌ ناوایی خه‌لووزه. له‌وئ سهره‌رای مه‌لای، جوتیاری و ناشه‌وانیشی کردووه.^۲ دواي کاول‌بوونی خه‌لووزه له ناکامی شه‌ری ه‌شایری له ۱۹۴۵ی زايینی/۱۳۲۴ی هه‌تاويدا، بووه به مه‌لای گوخلان (بينجوين) و تا کوټايی تمه‌نی پر حسره‌ت و په‌زاره‌ی [۱۹۵۹/۹/۲۰ ز_ ۱۳۳۸/۶/۲۸ هـ] له‌وئ ماوه‌ته‌وه و گلکؤی پیروزیسی هه‌ر له‌وييه.

له دواي کوچی دوايي شيخ ره‌زای دهره‌وه‌ران (براگه‌وره‌ی حسره‌ت) مه‌لا شيخ محممه‌د براژنی خوئی واته خانوو ناسیه‌ی کچی شيخ ماریی شيخ علي

۱- ده‌ستونوینکی حسره‌ت له مالی شيخ عبدالوای شيخ حمسه‌نی راوگان (براززای حسره‌ت) بایه که ره‌چه‌له‌کي خوئی تېدا به‌مجوره نووسيوه‌ته‌وه: هذا نسب اقل السادات سيد محمد ابن سيد علي ابن سيد فتح ابن سيد محمد ابن سيد رضا هه‌نگه‌ژالی ابن سيد احمد مریوانی ابن سيد علي دؤل‌به‌مووی ابن سيد محمد نؤدئیی ابن سيد علي وه‌نینه ابن بابارسل به‌رزنجی ابن سيد صیدی ابن سيد رسول ابن سيد قلندر [له کتیبی «بنه‌ماله‌ی زانیااران» له‌م به‌ینه‌دا ناوی «سه‌ید عبدالسه‌یدی به‌رزنجی» هاتووه] ابن سيد عیسی أهدب ابن سيد حسين ابن سيد بايزيد ابن سيد عبدالکریم ابن سيد عیسا به‌رزنجی ابن سيد باباعلی همدانی ابن سيد يوسف ابن سيد منصور ابن سيد عبدالعزيز ابن سيد اسماعیل ابن امام موسی کاظم ابن امام جعفر صادق ابن امام محمد باقر ابن امام زین‌العابدین ابن امام حسین شهید رضی‌الله تعالی عنه ابن امیرالمومنین اسدالله الغالب حضره علی کرم‌الله وجهه و قره‌العین و فرزند دلبند حضره خیرالنساء اعلی فاطمه الزهرا و هی بنت محمد المصطفی صلی‌الله علیه و علی آله و صحبه و سلم. قلمی شد در یوم ۱ شنبه ۸ رمضان المبارک سنه ۱۳۷۱ هـ

۲- محممه‌د به‌گی خاوه و مه‌حموود خانی کانی‌سانان سنی دانگی ناشه به‌ردینه‌یه‌کیان له خه‌لووزه پنداووه. هه‌روه‌ها زوی و زاریکی زوریش به‌ ناوی «کانی به‌رد» ته‌نانه‌ت ویستووپانه نیوه‌ی گوندي خه‌لووزه که ملکی نه‌وان بووه، ییده‌نی به‌لام خوئی قه‌بولی نه‌کردووه.

كۆلان ئەخوازیت و سەرپەرشتی برازاكانی: خاتوو سەكینه و شیخ حسەن ئەگریتە ئەستۆی خۆی و ھاوکات باوک و مامیش بوو بۆیان. بەرھەمی ئەم زەواجەش، چوار مندال بوو بە ناوەکانی: مەحموود، ئەمنە، زبە و عەلی.

لە پاش کۆچی دوایی خاتوو عاسە، لە گەل خاتوو خەجیج (خەدیجە ئەحمەد رۆستەم، ۱۹۸۲-۱۹۲۹/۱۳۶۰-۱۳۰۷) کە قازی رەحیم^۱ «حەقدار» و ئامۆزای بوو، ژبانی دووھەمی ھاوسەری پیکھیتاوە. بەلام مندالیان نەبوو.

سەرپەرای چەرەسەری و کەم دەره تانی، مالی حسرت بۆ بنەمالە ی شیخ حسەینی کۆری شیخ شەمسەدینی ھەنگەزالیش (ھاوسەری خاتوو سەكینه ی برازای حسرت) ماله باوان بوو و شیخ حسەینی ھیتاوە بۆ خەلووزە و لە ناشەکە ی خۆیدا دايمە زان دوو، کاتیکیش کە جوانە مەرگ بوو، مندالەکانی واتە شیخ سەعید و شیخ محەمەد و شیخ عەلی ھەسەناولە ی پیکە یاندوو.

تاقە کورە کە ی حسرت واتە شیخ مەحموودی حافظ لە مندالیدا تووشی ئاوالە بوو و پاش مەملانییەکی سەخت لە گەل مەرگدا، ھەر دوو چاوی لە دەستداو. ئەگەرچی کۆنریکی زەین رۆشن؛ بەلام رەنگە ئەمە ھۆکاری سەرەکی بووی بۆ ئەو ی کتیب و شیعەرەکانی حسرت پارێزەریکی ئەوتۆی نەبێ و پرژوبلاو بیتتەو. حسرت لە تەمەنی کاملی دا و ھیشتا بەخۆو بوو کە بە نەخۆشین ی میز گیران [پرۆستات] ەو تووش بوو و لە کەرکووک نەشتەرگەری بۆ کراو. بەلام بە ھەر ھۆیە کەو، نەشتەرگەرییە کە ی سەرکەوتوو نەبوو و نۆ سال و چوار مانگی ئاخری ژبانی پاش ئەو نەشتەرگەرییە، بە یە کجاری کەوتوو تە ناو جیگە و خاتوو خەجیجی ھاوسەری نەپهتشتوو تەنانت بۆ یە ک رۆزیش بێ دەستتوێژ

۱- قازی رەحیم (سەلا رەحیمی قازی) خەلکی گلە لە سەرشیوی مەربوان، لە سەردەمی دەسەلاتداری حەمەدەشید خاندا قازی سەفەر و بانە بوو. لە کۆماری کوردستانیشدا بەشداری بوو. لە کانی سانان، دارو خان، قنلاخ و ساوجیدا مەلا و مودەریس بوو. لە پینجولین و سەیدسادقا و لیرای مەلا تەنی ماموستای قوتابخانەش بوو و لە سەیدسادق کۆچی دوایی کردوو.

حسرت و قازی رەحیم و لیرای ژبە زنی: خاتوو خەجیج-حسرت، خاتوو زبە ی کچی حسرت-سەلا عوسمانی کۆری قازی رەحیم؛ دۆستایەتیەکی نزیکیشیان پیکەو بوو.

بیت. دلسۆزی و خزمه‌تگوزاری ئهو فریشته‌یه به شیخ محهمه‌دی حسره‌ت له وشه‌دا ناگونجی و زوان کۆله له ده‌ربرینی..

مه‌لا شیخ محهمه‌دی خه‌لووزه پیاویکی به‌هره‌دار، جوانچاک، ره‌وشت‌به‌رز، ئایین‌په‌روه‌ر بووه و ته‌نانه‌ت که‌راماتی لێده‌گیرنه‌وه. له هه‌مان کاتیشدا شوخ و نوکته‌باز بووه و زۆریک له قسه‌ نه‌سته‌ق و نوکته‌ خوشه‌کانی هیتشتا له بیر و زه‌ینی که‌س گه‌لیکی زۆر له خامیراوا و شلیژدا ماوه‌ته‌وه و ده‌ماو‌ده‌م ده‌گه‌ریت. له ناو هه‌موو چین و توێژه‌کانی خه‌لکدا به‌رێژ و خوشه‌ویست بووه و ئه‌ویش له به‌رانبه‌ردا به‌بێ‌ت‌ماح و به‌و به‌ری وه‌فا و حورمه‌ته‌وه له‌گه‌ل هه‌موو لایه‌کدا په‌یوه‌ندی گه‌رم‌و‌گه‌ری بووه.

مخابن زۆربه‌ی هه‌ره زۆری شیعر و هۆنراوه‌کانی حسره‌تی شاعیر به هۆی چهند رووداویکی تاله‌وه له‌ناو‌چوون.

بنه‌ماله‌ی حسره‌ت:

ئه‌گه‌رچی چهند پشیتیکی ئه‌م لقه‌ی "ساداتی به‌رزنجی" له بیلووی مه‌ریوان و به‌رله‌وه‌تر له هه‌نگه‌زالی بانه‌دا بوون؛ به‌لام ره‌چه‌له‌کیان ده‌گاته‌وه دۆلپه‌موو و نه‌وانیش ده‌چنه‌وه سه‌ر نۆدییه‌کان و له ئاکامدا به‌رزنجی زی‌د.

ناونیشان و شه‌جه‌ره‌ی ئه‌م بنه‌ماله‌یه له شیخ ئیسماعیلی موحه‌دیسی کورپی ئیمام موسای کازمه‌وه، کوراو‌کور تا ده‌گاته شیخ محهمه‌دی کورپی شیخ ره‌زای هه‌نگه‌زالی که‌ باپیره گه‌وره‌ی حسره‌ت بووه؛ له کتیبه‌ به‌رخه‌که‌ی مامۆستا مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌ریمی موده‌رپس «بنه‌ماله‌ی زانیاران» دا ۸۵ لاپه‌ره‌ی پێوه ته‌رخان کراوه. ^۱ دیاره ئه‌گه‌ر بن‌نامۆزا و په‌لوپۆکانی تری ئه‌م بنه‌ماله‌یه‌ی به‌هاوێژینه سه‌ر، ده‌یان لاپه‌ره‌ی دیکه‌یش ده‌گیرته‌وه. واته‌ زیاتر له حه‌وت په‌کی سه‌رجه‌م کتیبه‌که‌ تایبه‌ته به‌ باس و خواس و ناساندنی ده‌یان و بگه‌ر سه‌دان زانا، پیاوچاک، رابه‌ری ته‌ریقه‌ت، عارف و که‌سیتی ناوداری ئه‌م بنه‌ماله‌یه.

۱- بنه‌ماله‌ی زانیاران، مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌ریمی موده‌رپس، چاپی په‌که‌م، به‌غدا ۱۹۸۴، لاپه‌ره‌کانی ۲۵۷ تا ۲۴۲

سه‌بارت به شیخ ره‌زای هه‌نگه‌ژال و باوکی واته: شیخ ئەحمەدی بیلوو کوری شیخ‌علی‌یه کۆسه‌ی دۆلپه‌موو (بشتی چوارەم و پینجەمی حسرت) به پینجەوانە‌ی نووسینه‌که‌ی مامۆستا، ئەم بنه‌ماله‌یه بۆ‌چوونیک‌ی جیا‌وازیان هه‌یه.

له‌ لاپه‌ره‌ ۳۴۲ی بنه‌ماله‌ی زانیاران، له‌ باسی «شیخ ئەحمەدی کوری شیخ‌علی‌یه کۆسه‌ی دۆلپه‌موو» دا‌هاتوو:

«ئەم شیخ ئەحمەده‌ له‌ دۆل‌په‌موو له‌ دایک بووه‌، خویندوو‌یه‌و بوه‌ به‌ زانایه‌کی به‌رزای به‌رپرز، هه‌روا‌ له‌ خزمه‌تی باوکیشیدا‌ خه‌ریکی ته‌ریقه‌ت بووه‌ هه‌تا پینگه‌بشتوه‌، جا‌ له‌ دۆل‌په‌مووه‌وه‌ چوه‌ بۆ‌ دینی (بیلوو)‌ی سه‌ر به‌ مه‌ریوان و له‌وئ دانیشتوو. .. به‌لام شیخ ره‌زای کوری شیخ ئەحمەد چوه‌ بۆ‌ دینی (هه‌نگه‌ژال)‌ی سه‌ر به‌ (بانە)‌و له‌وئ دانیشتوو هه‌تد»

خوالیخۆشوو شیخ‌عبدو‌لای راوگان (بیراززای حسرت) ئەم باسه‌ی به‌م‌شێوه‌ بۆم‌ گێزایه‌وه‌: «شیخ ئەحمەد پیاوخوا و زانایه‌کی ناوداری سه‌رده‌می خۆی بووه‌، له‌ هه‌نگه‌ژالدا‌ خاوه‌نی ته‌کیه‌ و دیوه‌خان بووه‌، به‌ سه‌ردانیک‌ هاتوو به‌ مه‌ریوان. خه‌لک و مالیک و به‌گژاده‌کانی مه‌ریوان داوایان‌ لێ‌ کردوو که‌ له‌ ناویاندا‌ بمینیته‌وه‌ و زۆریک‌ تکایان‌ کردوو که‌ نه‌رواتوه‌ بۆ‌ بانە. که‌ شیخ ئەحمەد ده‌عه‌ته‌که‌یانی قه‌بول‌ کردوو، سه‌ دانگی «بیلوو»‌یان داوه‌تی و مال و ته‌کیه‌یان بۆ‌ی کردۆته‌وه‌ و نیت‌ له‌وئ ماوه‌ته‌وه‌. شیخ ره‌زای کورپیشی وه‌ک‌ جینگه‌داری باوک‌ تا‌ کۆتایی ته‌مه‌نی هه‌ر له‌ هه‌نگه‌ژال بووه‌ به‌لام وه‌سه‌یه‌تی کردوو کاتی‌ک‌ که‌ مرد، بیبه‌نه‌وه‌ بۆ‌ باوه‌شی باوکی. له‌ پاش‌ کۆچی‌ دوایی‌ شیخ ره‌زا و هینانه‌وه‌ی ته‌رمه‌که‌ی بۆ‌ بیلوو؛ هه‌موو بنه‌ماله‌که‌یان له‌ بیلوو‌یه‌کانگیر بوون و تا‌ چهند وه‌چه‌یه‌ک‌ له‌وئ ماونه‌ته‌وه‌.»

هه‌ر چۆنیک‌ بێت، گلکۆی ئەم باوک و فرزه‌نده‌ له‌ بیلوودایه‌ و ئەو به‌شه‌ی گۆرستانی‌ ناوایی‌ بیلوو که‌ ئەم دوو به‌رپزه‌ و چهند که‌سیکی‌ تری بنه‌ماله‌که‌یانی‌ تیدا

نه سپرده کراوه، به «زیاره تهلانی و شیخ نه حمهد و شیخ رهزای بیلوو» به ناوبانگه و له لای خهلکی دهوروبهر یه کجار پیروزه.^۱

له کوتایی سهدی نۆزده هم و له سهرده می ژبانی شیخ فه تاحدا (باپیری حهسرت) نهم بنه مالیه نیوهی ملکه که یان فرۆشتوو ته وه به به گزاده کانی بیلوو. پاشان شیخ نه حمهدی کوری شیخ فه تاح (مامهی حهسرت) که که سیتیکی نازا و لیتهاتوو بووه له رووداویکدا له گوندی میترگه دریز کوزراوه.^۲ له بۆشایی نه مانی شیخ نه حمهددا، به گزاده کانی بیلوو و گه یگه چان؛ مال و خیزانی شیخ عهلی (باوکی حهسرت) که ته نیا میراتگری شیخ فه تاح بووه، له بیلوو دهر کردوو و ملک و زهوی و زاره که یانیاں داگیر کردوو^۳ و نهوانیش ناواره بوون. سهره تا به ره و دهره وهران و پاشان خهلووزه و دوی کاول بوونی خهلووزه یش دیسان دهره وهران، دواتر گۆخلان، نزاره و هتد. نیسته یش له نه نجای نه و کۆچا و کۆچه دا، نهم بنه مالیه به بوون به دوو به ره که: یهک له مه ریوان (دهره وهران) و یهک له پینجوتین (راوگان).

۱- له سهر کتله قه بره کی شیخ رهزادا نووسراوه:

بر سر تربت ما گر گذری همت خواه
که زیارت گه رندان جهان خواهد بود
بنده ی پیر خراباتم که درویشان او
گنج را از بی نیازی خاک بر سر میکنند

۱۲۴۵-۱۲۰۲ هجری

هذا قبر المرحوم المرور المغفور جنت مکان رضوان الشباب سید شیخ رضا ابن المرحوم شیخ احمد نور الله مرقدهم

۲- نهم رووداوه تا راده یهک لیلله و نه وهی که زانراوه: شیخ نه حمهد ییای سهردار به گی نه چن [سه روکی هۆزی میران به گی] بووه، به کوزه کی که سیک بووه به ناو نه سه چیچورانی که له دوو سال بهر له م مهسه له به وه دانیشتوی میترگه دریز بووه و دوی نهم رووداوه که راده ته وه بو بانه. گوایه نه ویش قه سه کوشت ته قعی لئ نه کردوو!

۳- به گزاده کانی بیلوو، کانی میران (که یگه چانی نه وس) و به رده شه سهر به هۆزی حه مه که ریم به گین.

سهره‌رای نهم مه‌سه‌له‌یه، ماله مام و بن‌نامؤزاکانی حسرهت چند پارچه زه‌وییه‌کیان فرؤشتوو به موخته‌مهدی سنه^۱ و ئه‌ویش به‌ره‌به‌ره به فیئل و زه‌بروزه‌نگ چندین ملکی دیکه‌ی له چنگیان ده‌ره‌ئناوه. ئه‌مه‌یش بووه‌ته هؤی هه‌لکترانی به‌کجاری خانه‌دانی شیخانی بیلوویی، واته وه‌چه‌کانی شیخ ئه‌حمهد و شیخ ره‌زای بیلوو، له زیدی خویسان و بلاوه‌کردنیان به‌ره‌مو خاومیراوا [بؤ نمونه: شیخ محمه‌دی نه‌چن] و شلیر [وه‌ک: بنه‌ماله‌ی شیخ عه‌زیزی کیلوو]

خزمه‌ته ره‌ه‌نگیه‌کانی نهم بنه‌ماله‌یه له سهره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌وه:

- نهم کتیه: ئه‌گه‌رچی به‌شیک‌ی به‌کجار که‌می شیعه‌کانی حسره‌تی له خؤ گرتوو و ره‌نگه‌ ناوی «دیوانی شیعر» قورس بی بؤ ته‌نیا ۱۰ پارچه و ۲ چوارینه و ۲ تاک و ۲۴/۵ به‌یت هه‌جوا به‌لام من هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م بی‌کرا و هیوادارم توانییتم تا راده‌یه‌ک به‌ر به‌فه‌وتانی به‌ره‌می نهم شاعیره بگرم.

- که‌شکؤلی حسره‌ت: بریتیه له گولبژیریک له شیعی چهندین شاعیری جیاواز (وه‌ک: کوردی، نالی، ناری، شیخ ره‌زا، زیوه‌ر، راجی، معروف، محتشم، عشقی، زرگر، هه‌روه‌ها هه‌لبه‌ستیک‌ی دوور و دریزی مه‌لا حامید هه‌مه‌وه‌ند زه‌کی) نهم ده‌فته‌ره شیعه قه‌واره‌که‌می وه‌زیری به‌پنانه‌ی (۱۷×۲۱) و ۱۴۲ لاپه‌ره‌یه، ۲۶ لاپه‌ره‌یشی به‌نه‌نووسراوی ماوه‌ته‌وه. حسره‌ت تیایدا شیعرگه‌لیکی ئه‌و شاعیرانه‌ی به‌زوانه‌کانی: کوردی، عه‌ره‌بی و فارسی به‌قه‌له‌منیش و ده‌وات، له‌گوندی گؤخلان، له‌نیوان ساله‌کانی ۱۳۷۲ تا ۱۳۷۵ی کؤچیدا^۲ نووسیوه‌ته‌وه. به‌لام به‌داخوه ته‌نیا پینج پارچه شیعی خؤی تیدا‌یه.

۱- حاجی موخته‌مد یا میرزا عه‌بدولفه‌فارخانی موخته‌مد له بنه‌ماله‌ی وه‌زیری [سنه] به‌وه‌که به‌دریژی چهندین سه‌ده و به‌نا‌یه‌ت له پاش رووخانی میرنشینی ئه‌رده‌لانه‌وه، زورترین رؤل‌یان له بو‌واره‌کانی سیاسی، نیژامی، کومه‌لایه‌تی و ئابووری ئه‌ه‌له‌تی ئه‌رده‌لاند گه‌راوه. موخته‌مد له سه‌رده‌می کوتای قاجار سه‌ره‌تای به‌هله‌ویدا له زور شوینی ویلا‌یه‌تی ئه‌رده‌لاند ملک و مالی سه‌ندوه و داگیر کردوه.

۲- به‌رانه‌ره به: ۱۹۵۶-۱۹۵۳/۱۳۳۴-۱۳۳۲

- به‌یازی شیخ ره‌زای دهره‌وهران (برا گه‌وره‌ی حه‌سره‌ت): میژووی نووسینه‌وه: ساله‌کانی ۱۳۱۴ تا ۱۳۲۶ی کۆچی،^۱ به‌قه‌واره‌ باخه‌لی و پتوانه‌که‌ی (۱۱×۲۱)ه، به‌خه‌تی شکسته‌نه‌سته‌علیق نووسراوه. وادیاره‌ نزیک به ۲۰۰ لاپه‌ره‌ بووبی، به‌لام چه‌ندین لاپه‌ره‌ له‌ سه‌ره‌تا و کۆتایی به‌یازه‌که‌دا به‌ سریش لکیندراون به‌یه‌که‌وه‌ تا بین به‌ به‌رگ بو‌باقیه‌که‌ی و به‌م‌شینه‌وه‌ سه‌روبه‌ر ۱۵۵ لاپه‌ره‌ی ماوه‌ته‌وه. نه‌و شاعیرانه‌ی له‌م به‌یازه‌دا ده‌قیان نووسراوه‌ته‌وه‌ بریتین له: ابوبکر صدیق، غوث، تأثیر، صدراعظم، صائب، شیخ نصرالدین حکیم، قآنی، قصاب، حافظ، ناصر، قایمقام، نظامی، مولوی رومی، شمس تبریزی، سعدی، محتشم، قاسمی، خاکی، جامی، میرزا تقی‌خان، واقف، وحشی، سنایی، مه‌ولانا خالید، مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی، مجرم، سالم، ناری، تایه‌ به‌گ، شیخ ره‌زای تاله‌بانی، شیخ عه‌لی که‌رکوک، سه‌ید حه‌سه‌ن سورینی، میرزا فه‌تاح قازی ساوجبلاخ، نه‌مانه‌لاخانی ئالبلاغ و هه‌ندیک شیعیری تیدایه‌ که‌ ناوی شاعیره‌کانی نه‌نووسراوه. له‌ ناو شیعیر و چیرۆک و په‌خشانه‌کانی نه‌م به‌یازه‌دا هه‌ر سن زوانی کوردی، عه‌ره‌بی و فارسی به‌دیده‌کریت که‌ شیخ ره‌زا له‌ پشوووه‌کی درێژدا، گولچنیک‌کی جوان و نایابی هه‌ندی ده‌قی پرپایه‌خی نه‌ده‌بی نه‌و زمانه‌ی کردووه‌ و نه‌مه‌یش ناستی به‌رزی نه‌ده‌بی و زانایی خاوه‌نی به‌یازه‌که‌ ده‌سه‌لمینیت. به‌ دلنیا‌یه‌وه‌ شیخ ره‌زا خۆیشی شاعیریکی به‌توانا بووه‌ و له‌و به‌یازه‌دا شیعیری خۆیشی تیدایه‌ به‌لام تا ئیسته‌ته‌نیا له‌ هه‌ندیکی که‌میان دلنیا‌م که‌ هی خۆی بیت و نه‌وانیشم له‌ پاشکۆی نه‌م کتیه‌دا هه‌ناوه.

- به‌یازیکی دیکه‌ی شیخ ره‌زای دهره‌وهران: که‌ به‌ داخ و که‌سه‌ریکی زۆروه‌ ديار نیه‌ و به‌شکوو روژیک بی و بدۆزیته‌وه. نه‌م به‌یازه‌ نه‌ندازه‌که‌ی پالتاوی، به‌رگی خام و سریش، به‌ که‌نیره‌ چنراوه، زیاتر له‌ ۳۰۰ لاپه‌ره‌ بووه. سالی ۱۳۶۰/۱۹۸۱ شیخ عومه‌ری راوگان (کوره‌زازی شیخ ره‌زا) به‌ نیازی نه‌وه‌ی که‌ بیگه‌ینه‌ت به‌ ده‌ستی مامۆستا محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم له‌ به‌غدا و که‌لینیک‌کی کتیبخانه‌ی کوردی پی‌پرکریته‌وه؛ داویه‌ به‌ هاو‌ریه‌کی خۆی به‌ ناوی مه‌لا

ئىبراھىمى مامە حەمە كە تىكۆشەر و ئەدەبىدۆستىكى پىنجوئى بوو. پاش ماوئە كى كەم مەلا ئىبراھىم بە دەستى دزىوى بەعس شەھىد بوو و لەو كاتەو تە ئىستە چارەنووسى ئەم بەيازە ناروونە.

- پاراستنى كاسىتتىكى «مەلا رەسوولى گۆلى»: شەھىد شىخ ئەحمەدى شىخ مەحموودى گۆخلان (۱۹۸۲-۱۹۵۵/۱۳۶۱-۱۳۳۴، كورەزاي حەسرەت) كە پىاويكى تىكۆشەر و ئەدەبىدۆست بوو، لەم كاسىتە نوسخەيەكى ھەلگرتوو كە تىايدا مەلا رەسوولى «فەرىقى» سى پارچە شىعر و بەسەرھاتى خۆى لە سالى گرانىيە كە دەگىرتەو. ئەم كاسىتە بوو بە ھاندەرم بۇ بەدواداچوون و كۆكردنەوئى بەرھەمەكانى ئەم نووسەرە نەناسراو و ئىستا خەرىكم كارىان لە سەر دەكەم.

- لە نىو ئەم بنەمالە زانا و ئەدەبىدۆستەدا چەندىن «شىعرخان» ھەلكەوتوون وەك: حاجى شىخ حەسەنى راوگان (۱۹۷۹-۱۹۰۹/۱۳۵۸-۱۳۸۸، كورى شىخ رەزا)، شىخ عەلى عەرزە نووس (۲۰۱۰-۱۹۴۲/۱۳۸۸-۱۳۲۰، كورى شىخ حەسەن)، شىخ مەحموودى حافز (۱۹۹۳-۱۹۲۴/۱۳۷۲-۱۳۰۳، كورى حەسرەت) و شىخ مەحموودى مىرگەدرىژ (لەدايكبووى ۱۹۲۷/۱۳۰۵، خوشكەزاي حەسرەت) ھەر كامىان سەدان و بگرە ھەزاران شىعريان لەبەر بوو و لە ناوچەكەدا ناويانگيان دەركردوو. كەسانىكى زۆر: خەلكى ئاسايى، ئەعيان و ئەشرف و تاقمى خويندەوار لە كۆر و كۆبوونەو و شەونشىنى و ھتدا، دى بە دى ناردوويانە بە شوئىياندا يان چوونەتە خزمەتيان و چىزيان لە ھونەرەكەيان بردوو. لە رىگەى ئەم بەرئزانەو: گوپچكە و مئشكى خەلكانىك بە ناونىشان و بەرھەمى ئەدبىەكانمان رۆشن بووئەو. لىكۆلەر و نووسەرانىش بۇ پاراستن و ساخكردنەوئى دەقە كۆنەكان، وەك سەرچاو بەرھەيان لىوەرگرتوون.

- ھەرەھا تىكۆشەرى دىرىن كاك شىخ عومەرى راوگان، ئەندامى ئەم بنەمالەيە و كاتى نامادەكردنى ئەم كتیبە، چەند پىرۆزە نووسىنىكى ئەدەبى و مئزووى بەدەستەوئە.

حديف و څه سان:

کتیځخانه و نووسراوه کانی شېځی حه‌سره‌ت له چهنډ به‌لادا هه‌ر جاره و به‌شټیګیان
فهوتاون:

۱- له ناکامی سووتانی خه‌لووزه^۱ و ټاواره بوونی حه‌سره‌ت له‌ویوه به‌ره‌و
ده‌روه‌ران و پاشان ګوخلان، وه‌ک باقی خه‌لکی ټه‌و ګونډه، هه‌ندیک زیانی بینیه
و ناسایه بری کتیب و ده‌ستنووسی شی له‌و کؤچاو کؤچه‌دا له‌ناوچووبی.

۱- خه‌لووزه ګونډیکی دزینی ناوچه‌ی مه‌ریوان بووه و له‌وژنیک له‌سه‌رچاوه میزوویه‌کاندا ناوی هاتووه.
نم ګونډه له ۲۶ کیلومه‌تری باکووری رۆژناوای شاری مه‌ریواندا و له‌دولتیکی نیوان ساوجی و قولقول‌له‌ی
نیستادا بووه. ګه‌وره‌ترین و ناودارترین ګونډی ږیزه‌دنی خاومیراوا بووه و زیاتر له ۱۵۰ مالی لټی بووه. به‌هوی
چهنډین ناشوه که‌تیدا بوون له‌ناوچه‌که‌دا بایه‌خیکي زوری بووه، هاوکات ناحه‌زی زوریش! نالوګوره
کومه‌لایه‌تی، سیاسی و نیزامیه‌کانی سالانی ۱۹۴۵-۱۹۴۶/۱۳۲۴-۱۳۱۹ کارتیګردنیکي زوریان بووه له‌سه‌ر
دیموګرافی ناوچه‌ی مه‌ریوان به‌ګستی و خاومیراوا به‌تاییه‌تی. له‌وانه: هیرشی حه‌مه‌ره‌شید خانی بانه‌به
یارمه‌تی هوزه‌کانی به‌ګزاده‌ی هه‌رمان [به‌سه‌رؤکابه‌تی مه‌حموود خانی دزلی] و فه‌تالی به‌دیکه‌کان [به
سه‌رؤکابه‌تی عملی خانی وله‌زیر] بؤ سه‌ر مه‌ریوان و هه‌له‌هاتن و پاشان ګه‌رانه‌وه‌ی مه‌حموود خانی کانی‌سانان
به‌یارمه‌تی هه‌ندین هوزی ناوچه‌که‌ و نه‌رته‌شی شاوه بؤ مه‌ریوان و ده‌رکردنی هیزی حه‌مه‌ره‌شید خان له‌م
ده‌فهره، هیزی زمینی و ناسانی به‌ریلاوی ږیسی شا بؤ سه‌ر کوردستان و شکستی حه‌مه‌ره‌شید خانی بانه
و سه‌قامگیر بوونه‌وه‌ی ده‌وله‌تی به‌هله‌وه‌ی له‌هه‌مو ناوچه‌کانی زیر ده‌سه‌لانی حه‌مه‌ره‌شید خان [سه‌فتر،
دیوانده‌ره، سه‌ردشت و بانه]، ګه‌رانه‌وه‌ی خانی بانه بؤ دولتی شلتر، ده‌ستگیر کران و دوورخسته‌وه‌ی له‌لایه‌ن
حکومه‌تی عیراقوه و هند. له‌گرزی و نالوزیانه‌دا خه‌لووزه نه‌خوازه‌لا که‌بؤسی نهمیه (بنکه‌ی یولیس)یشی
لټی بووه، چهنډ جارنیک به‌لامار دراوه. جارنیکان چته‌ه‌ جووه‌ته‌ سه‌ریان و ږان و ګایلی ناوایان تالان کردووه
که‌له‌ ناکامی ینک‌دادانی خه‌لک و چته‌که‌کاندا دوو چته‌ه‌ دوو که‌سه‌له‌ خه‌لکی ناوایی کوژراون: به‌ک له
چته‌که‌کان ناوی کاکه‌شا بووه، له‌و ګه‌لباخپانه‌بووه که‌له‌ ږو‌سه‌ی نه‌ګریسی «ته‌خته‌قاپو/به‌ګزاده‌گیران» دا
(واته: پاکتاو کردن، کؤچاندن و ږاګوستی چهنډین خټل و به‌دیل ګرتن و کوشتی سه‌دان سه‌رؤک هوز و
ده‌سه‌لانداره ورد و درشته کورده‌کان، له‌لایه‌ن ږه‌زا شای ګوربه‌ګورپوه، سالی ۱۹۳۱/۱۳۱۰) به‌ره‌و شلتر
ناودبو بوون و له‌ګونډی ده‌وره‌ر ګاندا دانسته‌وه، په‌کټکی تریان ناوی عه‌بدولا به‌ګ بووه [له‌وانه‌به‌ن‌ویش هه‌ر
ګه‌لواخی بووین] خه‌لووزه‌یه‌کانیش: ږه‌سه‌ی حه‌مه‌ی کاکه‌سور و ټه‌ولقا به‌ر ناویک که‌شوانی ناوایی بووه.
له‌شه‌ری عه‌شایری (شه‌ری نیوان مه‌حموود خانی کانی‌سانان و حکومتی ږه‌زا شاله‌به‌هار‌ریایزی
۱۹۴۵/۱۳۲۴) دا خه‌لووزه له‌ګه‌ل دټکانی ده‌وره‌ریدا چؤل کراوه و سو‌تیزاوه. پاش ماوه‌به‌کی کورت
دټه‌اته‌کانی ده‌وره‌ری به‌ره‌یه‌ره‌ ټاوه‌دان کراونه‌ته‌وه و تمنا خه‌لووزه به‌کاولی ماوه‌ته‌وه. نه‌وتری:
نخه‌ده‌ی کانی نه‌رزه‌نه و نزاره که‌له‌ هوزی کؤنه‌پوشین و نزهک بوون له‌خانی کانی‌سانان (هاوسه‌ریکی

۲- ھەر بە دەستی خۆی و بە ھۆی تووش بوون بە نەخۆشینیکەوہا
 ھەلبژاردەبەکی چەند سەد شیعری، لە گۆڤلانددا سووتاوہ.

۳- شیخ محەمەدی ھەسەناولە (بrazazay حەسرەت) بۆی گێرامەوہ و وتی: پاش
 مەرگی کاکەم واتە شیخ سەعید^۱، شیخ عەلی برامان [کە لە رووی دەروونیەوہ
 کەسیکی ناساخ بوو] سێ باوہش کتیب و دەفتەری لە مالی شیخ سەعید
 ھینایەدەر و ناگری تی بەردان و ئەبوت: لە دواي شیخ سەعی نابێ هیچ خەتیک لە
 سەر کورەي ئەرزدا بمانی! شیخ محەمەد لای وایە کە بەشیکی زۆر لەو کتیب و
 دەفتەرانە ھی شیخ رەزای دەرەوہران (باوہ گەورەیان) و شیخ محەمەدی حەسرەت
 (مامەي دایک/خالۆي باوکیان) بووہ.

۴- بەشیکی تر لە کتیبخانەکەي حەسرەت کەوتبووہ لای «شیخ مەحموودی
 میرگەدرێژ» و لە ئاکامی ئاوارەیی و چۆل بوونی دیھاتەکانی مەریوان بە ھۆی
 شەری ئێران-عێراقوہ (۱۹۸۸-۱۹۸۰/۱۳۶۷-۱۳۵۹) لە لەشکر کیشییەکی ئێراندا
 بۆ ناوچەي پینجۆین، میرگەدرێژیش ماوہیەک چۆل کرا و دواي ئەوہي کە خەلک
 گەرانوہ سەر مال و حالی خۆیان، وەکوو زۆریک کەلوپەلی تر ھیچ ئاسەواریک لەو
 کتیبانە نەمابوو...

→ مەحموود خان، نەرزەنەي بووہ) ناپاستەوخو دەستان بووہ لە ئاوەدان نەبوونەوہي خەلووزەدا. ھەرچونک
 بوویت ماوہەکی زۆر دواي شەري عەشاری، چەند مالیک لە خەلووزەيەکان لە خوار ئاوابوہ، لە خالکی
 دەشتای و بەرفراوتر لە شوێنی پینشو، گوندی قولقولەیان بنیات ناوہ کە کانی و زەویەکی خۆیان بووہ بە
 ھەمان ناوہ. زۆر بەبشیان کە لە دیھاتەکانی دەوریشندا ئاوارە بوون، ھەر نەگەرانی تەوہ.

۱- شیخ مەحموودی میرگەدرێژ لە حەسرەتی بێتوہ.

۲- مەلا شیخ سەعیدی ھەسەناولە (کوچی دواي: ۱۳۵۸/۱۹۷۹) کوچی شیخ حەسەنی کوچی شیخ
 شەسەدەنی ھەنگەزال و خاتوو سەکنەي کچی شیخ رەزای دەرەوہران (بەرا گەورەکەي حەسرەت) عارفیکی
 بەناوبانگ، نەدییکی خوش زەوق و «خاوەنی کەلام و کتیب» بووہ بەلام بە داخوہ شتکی نەوتو لە
 بەرھەمەکانی نەماوہ.

حه سره ت و دنیای نه ده پ:

به پتی: ۱) ناوهرۆکی که شکوله کهی ۲) نهو چند پارچه شیعره ی خوی که نیسته له بهرده ستان؛ بومان دهرده کهوی که حه سره ت زمانی فارسی و عه ره بی به باشی زانیوه و زال بووه به سه ر زاراهه ی هه ور امیشتا. له گه ل به ره همی زۆره ی شاعیره ناوداره کانی کورد و فارسدا سه روکاری بووه.

له ناو شیعره کانی خۆشیدا؛ فۆرم و چوارچینه کلاسیکه جیاجیاکان به دیده کړین، له دهر پیندا زمانیکی ساده و پاراوی هه یه. له شوینی خۆشیدا کیشی عوروزی ره چاو کردووه [وهک موناجاته کان] و تیاپاندا زۆره ی ورده کاریبه نه ده بییه کانی شاره زیانه به کاره یتاوه. ده ستیکی بالایشی له هه جودا بووه.

شیعره کانی حه سره ت له رووی مه به ست و ماناوه چند به شیک له خۆده گرن، له وانه: خۆشه ویستی پیغه مه ری نیسلام و ئال و به یتی، ترس و هیوا ی شه فاعه ت له رۆزی په سلان دا، نامۆگاری و نه خلاقیات، دووری یاران و دهردی فیراق، چه ره سه ره یه کانی ژیا نی خوی وهک نه داری و نه خۆشین، به رز نرخاندنی هه ره وه زی و هاو کاریبه کومه لایه تیبه کان، زه م کردنی چه رووکی، توانج له وه ده لاتدارانه ی که هه ر له بیر ی خۆپاندان و چاویان له حاند گیر و گرفتی خه لکانی ده ور و پشت داخستوه و هتد.

نه گه رچی نه م باسه قسه ی زیاته ره لده گری، به لام به هوی نه وه ی چند شیعریکی که م له حه سره ت ماونه ته وه و زۆره ی نهو شیعرا نه ییش له ناستیکی نه ده بی به رزدا نین؛ خۆپندنه وه و هه لسه نگاندنیان کاریکی سه قه ت و ناته واو ده بیت. هه ر بویه رۆچوون به ناو په یامه نه خلاقی. کومه لایه تیبه کانی شیعری حه سره ت و شروقه ی وردتر بو خۆپنه ران و لیکوله رانی نه ده بی به جیندیلیم.

نه م دیوانه :

ناوبه ناو له زاری خه مخۆرانی نه ده بی کورد بیه وه و له ناو بنه ماله که یشماندا به حه سره ته وه ده وترا و ده مبیست که حه سره ت شیعری زوری بووه به لام فه وتاوه.

خوليام بوو رۇژىك له رۇژان بۇ ئەم شاعيره كاريك بكرى و ناونیشان و بهرهمه كانی زیندوو بكریتهوه. بهلام ئەو كاره هر نه كرا و خۆیشم پرم نهئه كیتشا لهم ئهركه ههلبچم.

له پاییزی ۲۰۱۱/۱۳۹۰ دا كتیبی «كاروانی پینوس: شاعیران و نووسه رانی مەریوان و هه ورامان» له نووسینی كاك فاتیح مستهفایی هاته بازار و تاییدا ژیاننامهی حسرهت و پارچه شیعریکی چاپ کرا. ^۱ ئەمهیش بوو به هاندەرم بۇ بهواداچوون و سۇراغی شیعره كانی شیخی حسرهت.

مەریوانی بوون و خزم بوونی حسرهت دوو ههلی باش بوون بۆم تا دواى تێپه رپوونی ۷۰ سال له چوونی له مەریوان و زیاتر له نیو سهده پاش ئەوهی كوچی دواى کردوو، بتوانم ههندی لهو شیعرا نهی كه هیتشا له زهینی خزمان و خهلكی ناوچه كه دا ماونه تهوه، كۆبكه مهوه.

به خۆشحالیهوه له ههنگاوی یه كه م و له نیو كتیبخانه كه ی باوكمدا، گه یستمه خزمه تی كه شكۆله كه ی حسرهت. ئەم كه شكۆله و به یازه كه ی شیخ رهزای دهره وه ران؛ له ناو ئەو په رتوو ك و ناصیلكانه ی حسره تدا بووه كه كه وتبوونه لای شیخ مهحموودی میزگه درێژ و باوكیشم حاجی ماموستا مه لا عهبدو لای نیکخا «سهفایی» بهر له تالانی كتیبخانه كه ی، لئی وه رگرتوو و چه نای چه ن ساله به ریکوویکی پاراستوو یه تی و پیشینان چه ند جوان وتوو یانه: نرخی زێر وا لای زێرنگه ر..

پینچ پارچه شیعری سه ره تای ئەم دیوانه به هه مان ریزه ندییه وه، ئەو شیعرا نه ن كه له كه شكۆله كه ی حسره تدا هاتوو ه.

ئه گه ره له گێرانه وه و هینانی ناونیشانی ئەو گوند و ماله خزم و ناشنا و نا ناشنایانه ی كه سه ردانم كردن و به دهستی خالی گه رامه وه دواوه یان ئەوانیش زۆر جار ان بئ دهسته كه وت، بۇ لای كه س و شوینی دیکه یان ئەناردم، خۆ ببویرم؟

۱- كاروانی پینوس، فاتیح مستهفایی، ناوه ندی پلاو كرده وه نارس سنه، چاپی یه كه م، ۱۳۹۰، لاپه ره كانی ۶۸ تا ۷۳

باقي شيعره كان له گهړان و پشكنين و پرس وجؤيه كې دوو ساله دا؛ له لا، يان به هؤى نهم بهرېزانه وه دهستم كه وتن:

- خوالنخؤشبوو شيخ عهبدولاي حاجي شيخ حهسه نى راوگان: هه جوئك و به شئك له شيعرى «كاربيهن دهر دم» ى له بهر بوو.
 - شيخ مةحمودى شيخ سه مەدى ميزگه دريژ (باوه گه وره م): چهندين شيعر و هه جوى حهسره تى له بهر بوو.
 - كاك حه مەهەلى نيكخا (مامم) له كتيبخانه كەى باپيرمه وه «حاجي مه لا نه حمەدى ساوجى» كه دؤستى نزيكى حهسره ت بووه: دوو پارچه شيعرى حهسره ت (به خه تى خؤى) بى دام.
 - شيخ مەحمەد په ناهى (خالؤم): چهن كتيبيكى كتيبخانه كەى حهسره تى له لايه و پيى نيشان دام. حهسره ت له بهراويزى به كيكياندا چوارينه به كى فارسى نووسبو وه وه.
 - شيخ على په ناهى (خالؤم): كاسيتيكي شيخ مەحمودى حافز (كورى حهسره ت) كه سالى ۱۳۷۱/۱۹۹۲ له مالى حه مە سالخى كه ره مى ساوجيدا تومار كراوه ى، پيندام. شيخ مەحمود له م كاسيته دا وپراى شيعرى مامؤستا قانيع و ههنديك قسه ى نه سته ق و نوكتەى خؤش؛ ههر دوو شيعرى «بهرداش» و «دؤعا و پارانه وه بؤ باران بارين» ى حهسره تى خوئندو وه ته وه.
- ههركام له م بهرېزانه يش ديريك يان چهن به يتيك له هه جوه كانيان له بهر بوو و پنيان وتم:

- خوالنخؤشبوو حاجي قادر به گى ره شيد به گى ديكونى دهره وهران
- خاتوو عه دله هاوسه رى شيخ مەحمودى ميزگه دريژ (دابه گه وره م)
- كاك ره حمانى حهسه نى نه حمەدى ميزگه دريژ (ره حمانى لاله سن)
- مەحمەد به گى كه يخه سره و به گى كيكن (حه مە نه مە)
- حاجي مەجيد خوسره وى (كورى حه مە نه مە)
- دهر وپش قادرى سه عيد به گى كيكن
- عيزه ت به گى حهسه ن به گى كيكن

- شیخ عومەری شیخ عەبدولای راوگان

جیالەم خۆشەویستانە، بۆ ئامادەکردنی ئەم کتێبە لە کەسانیکێ زۆری دیکەیش لە سەر بنەمالەیی حەسرەت و میژووی خەلووزە و بابەتی تری پەیوەندیدار بەم باسەوه، زانیاری و یارمەتیم وەرگرتوو و لێرەوه سیاسیی هاوکاری بەکەبەکیان ئەکەم.

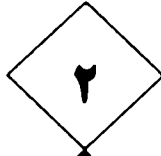
پۆرتڕەوی حەسرەت:

هەولیکێ زۆرم دا بەلام وینەیی فتۆگرافی حەسرەتم دەست نەکەوت. ناچار پەنام برد بۆ ڕەسمکردنی پۆرتڕەویەکی خەیاڵی. بە ڕافەیی ڕوالەتی حەسرەت لە لایەن «دەرویش قادری سەعید بەگی کیکن» هەو و بەراورد لەگەڵ ڕوخساری چەند کەسیکی ئەو بنەمالەیه؛ هونەر مەند «سروە نیکخا» ئەم نیگارەیی لێ کێشا و زۆریەیی ئەو کەسانەیش کە شیوەی حەسرەتیان لە بیر ماوو، پەسەندیان کرد و بە لایانەوه گونجاو بوو. سیاسییکی تاییبەتیش بۆ سروەیی ئامۆزام کە پۆرتڕە و ڕووبەرگی دیوانی حەسرەتی ئامادەکرد.

بۆ دوا قسە: تکا لە هەموو ئەو کەسانە دەکەم کە شیعری ئەم شاعیرەیان لەلایە، بیگەیهنن پیمان تا لە چاپیکێ دیکەدا دیوانی حەسرەتی یی تەواوتر بکەین و چەند وشە و لاپەرەیی تر بە کتێبخانەیی کوردی زیاد بکەین. هەر لە ئێستاوه دەستی بەهاناوهاتنتان بە ریزهوه ئەگوشین.

سەباح مەلا عەبدولا

سەرەتای زستانی ٢٧١٣ی کوردی - مەریوان

شعره‌گان

موناچات

قیامت هات و واوهیلا به حالم یا ره سووله لالا
به غهیری تو نیه مه حشر مه حالم یا ره سووله لالا
کودوور و ژهنگی قهسوت وا دلی پۆشیم به ناچاری
نه ماوه زه پرهیه نووری که مالم یا ره سووله لالا
له نینو نامه ی عمهل نه مینی به غهیری شهر خودا چ بکه م
به شوعلی ناری عیسیان دل زوخالم یا ره سووله لالا
له هینگامی وه فاتم بو نه جاتم من نه که م نه رجوو
به گورجی ناوه که ت بینه خه یالم یا ره سووله لالا
له گهل دین بهر خودا چ بکه م له وه ختی غه رغه ری رۇحا
له جینی بیمی هه رهس دانه بم مالم یا ره سووله لالا
که جه ننه ت جینی موتیع و بو موکافاتی عیبادت بی
وه ها چاکه هه تا مه حشر بن مالم یا ره سووله لالا
به نومیندی شفاعت با بنالینم به مه جزوونی
بلیم هه ده م به رۇژ و ماه و سالم یا ره سووله لالا
به بهک جورعه ی شفاعت قیمة تی نه قدی دل و رۇح بی
به قوربانت نه که م مال و منالم یا ره سووله لالا
به گریانی پرسۆزه وه به دایم با بلیم هه ده م
خودا ره حمی خودا ره حمی به حالم یا ره سووله لالا
که «حه سه رت» مایلی عشقی مه جازی بی مه زاجی نه و
نه سه ف بو مامه له و فیکری به تالم یا ره سووله لالا

غۀ زہ نئیکی فارسی

بنده شرمندہام خواہم خدایا بعد ازین
 رخ نہم بر آستانت از سر صدق یقین
 جان ز خوفت، دل ز عفت، لب ز توبہ، پر کنم
 بر امید مغفرت ہر دم نہم سر بر زمین
 دیدہ عبرت ز گریہ جویبار خون کنم
 از نہادم سر کنند صد نالہ و آہ حزین
 لمعہای از نور حق شاید بہ جانم سر زند
 تا شوم روز جزا محبوب رب العالمین
 چون روم در زیر سنگ و سر نہم در خاک گور
 حفظ گردانی مرا یا رب ز شیطان لعین
 یا رب از بہر کسی مہ شد ز اعجازش دو نیم
 حشر من خواہد شود با آل بیت طاہرین
 طاقت دوزخ ندارم تن بہ آتش را مسوز
 واصلم خواہی بہ قصر جنت حوران عین
 صرف شد عمر گرانمایہ کہ از جرم و خطا
 بعد از این یا رب مدد کن «حسرت»ت از راہ دین

برای عه زیزم رۆحم چاوه‌که‌م!

برای عه‌زیزم رۆحم چاوه‌که‌م
 بینایی دیدم قوه‌ی وجودم
 باعیسی شادی دل‌هی پر دهرم
 دووریت ئیشتی دل مایه‌ی هیجرانه
 برا گیانه‌که‌م دووریت زه‌ووره
 که‌وتوته به‌ینمان هزار دهشت و دهر
 عومری سه‌فهرت کورت و کۆتا بی
 ئیشه‌للا به‌ عون خودای لامه‌کان
 دینۆ بو وه‌ته‌ن ئیشه‌للا به‌ خه‌یر
 یارهب له‌ غوربه‌ت بریندار نه‌بیت
 عاده‌ته‌ برا تارهنج نه‌کیشی
 بی‌تاقه‌ت مه‌به‌ زۆری نه‌ماوه
 یارهب براکه‌م تو بی‌زه‌ره‌ر بی
 باقی والسّلام فیدات بی «حه‌سه‌رت»

له‌ جینی قه‌وم و که‌س ساییر ناوه‌که‌م^۱
 مایه‌ی حه‌یاتم عه‌ینی مه‌قسوودم
 ده‌وای ئیشتی دهره‌ هه‌ناسه‌ی سه‌ردم
 مه‌حر وومیت باعیس داغی یاران‌ه
 دیدم بو دیده‌ت خه‌یلی بی‌نووره
 دل بو تو وینه‌ی شه‌راه‌ی سه‌قه‌ر
 دوژمنت وه‌ بای قودره‌ت فه‌نا بی
 به‌ ئیزنی ره‌سوول نه‌ولادی عه‌دنان
 زوو به‌ سلامه‌ت به‌ سه‌فا و به‌ سه‌یر
 به‌ توولی سه‌فه‌ر قه‌ت بیزار نه‌بیت
 قه‌ت له‌زه‌ت نا‌به‌ی له‌ که‌یف و خوشی
 به‌ عه‌ونی خوا بینۆ به‌م‌لاوه
 له‌ دهره‌ و به‌لا دل بی‌خه‌ته‌ر بی
 زووبه‌زوو بییتۆ بی‌ دهره‌ و زه‌حه‌مت

۱- شیخ‌ساییری‌بایکه‌به‌ر کورپی شیخ‌حه‌سه‌نی‌چه‌وتانی، وئرای‌خزما‌به‌نی (ژنه‌زنی): خاتوو‌فاتمه‌ی خوشکی شیخ‌ساییر-شیخ‌مه‌عمودی کورپی‌حه‌سه‌رت، خاتوو‌ئه‌نه‌ی‌کچی‌حه‌سه‌رت-شیخ‌ساییر (دۆست‌به‌نه‌کی‌نزه‌یکی له‌گه‌ل‌حه‌سه‌رت‌دا‌بووه‌).

له‌سه‌رکۆتی‌ماخی‌بوونی‌سه‌ه‌د‌عه‌نا‌که‌لدا، شیخ‌ساییر‌پۆلیس‌بووه‌ و کاتێن‌سه‌ه‌د‌عه‌نا‌کوزراوه [۱۰/۷-۱۹۸۰/۱۳۱۹/۷/۱۵] نه‌یه‌ه‌ه‌شتوه‌ سووکا‌به‌نی‌به‌ نه‌رمه‌که‌ی‌به‌کرت، به‌م‌هه‌یه‌وه‌ ماوه‌ی‌دوو‌سال‌نێردراوه‌ بو‌ناوچه‌ی‌سازانی‌هه‌له‌به‌جه‌. وا‌ده‌اره‌ له‌ ماوه‌ی‌ دوورخرا‌نه‌وه‌ی‌ شیخ‌ساییر‌دا‌ئه‌م‌شعره‌ی‌بو‌ و ترایت.

هزار سه لام بی له وهفا و سهفات

له عقل و فههم و له شهرت و وهفات
 بهو گشت له تافهت ئیحتیرامه وه
 له لوتفت سروشک جه دیدهم واران
 ئه خلاقت له نوع به شهر جیایه
 ئه وسافت خاربیج وه سف و به یانه
 مه لوول و عاجز بی عیززهت نه بیت
 خه تمهت بی له سه فرووع و ئوسوول
 جه فا به خه روار میجنهت دهم سازهن
 نه ئه سبابی که یف نه پرووناکی زهین
 بی کهس بی هامراز خه ستهی هیجرانم
 بهل بکیانو حق پهی من شیفایه
 جهی بهلا «حسرت» بهل بیژن نه جات

هزار سه لام بی له وهفا و سهفات
 له رووی عیززهت و عقل و فامه وه
 نامه کهت ئامانادهی دهوران
 خو من نه مزانی وهفات وه هایه
 ئهم نه وعه خولقه رهوییه خاسانه
 یارپه تا ماوی بهم نه وعه بزیت
 به حویی ئال و ئه سحابی ره سوول
 چیش و اچۆم ئازیز به لام هامرازهن
 ئیسته نه را و یار نه واسیتهی بهین
 زام زه دهی دهره دووری یارانم
 بو مهیل بو مووبهت په ریم دوعایه
 به لکه قه بوول بو دوعای سه حرگات

نه‌گه ر مه‌یلت وه‌کوو جارانه قوربان

مه‌جال و فرسه‌تی ئیحسانه قوربان
فهرامۆشم مه‌که ئیحسانه قوربان
جه‌زای چاکه‌ت هه‌زار جه‌ندانه قوربان
(بروه)^۱ عه‌جیب سه‌یرانه قوربان
ده‌وای ده‌ردی گونا‌ه ئیحسانه قوربان
وه‌فای دنیا کلاوچه‌رخانه قوربان
دوعاگۆتم هه‌تا ده‌ورانه قوربان
هممو هه‌ر حسره‌ت و هه‌جرانه قوربان

نه‌گه‌ر مه‌یلت وه‌کوو جارانه قوربان
له‌ من غافل مه‌به‌ تا ماوه‌ عومرم
مه‌گیره‌ روو له‌ من یاری وه‌فادار
ته‌وه‌سوت که به‌ چاکه‌ بو نه‌جاتت
شیفای هه‌ر ده‌رد و خه‌م گه‌ر مه‌ره‌میکه
فسه‌ی من بگره‌ گۆی مایل به‌ حه‌ق به‌
موحییبی موخلیسی ئالی نه‌بی به‌
بیرسی گه‌ر له‌ وه‌زع و حالی «حسره‌ت»

۱- به‌داخوه‌ نه‌متوانی ئه‌م وشه‌یه‌ ساخ بکه‌مه‌وه‌.

نه گه ن موفسید هه موو رژۆم شه وی تار

له گه ن موفسید هه موو رژۆم شه وی تار^۱
 نه گه رچی زین و مانم زه هره ماره
 وه لئ سهد شوکر لیلله چوو مهراقم
 له بیم و وه حشه تی تو بو مه زهنه
 ره قیب مرد و نه ما فه سلی زمستان
 خودا یار و نه تو پشت و په نا بی
 له دهوره ی شایه کی وه ک تو نه بی قهت
 ئومیندم وایه تا ماوه حه یاتت

ره قیب ئیشی به دل دايم وه کوو خار
 له بهر ئیشی وجود و دهرد و نازار
 به مهیلی من نه سوورئ چه رخی دهووار
 ره قیب نه یکو شتم و نه یدامه بهر دار
 به هاره نادیاره روویسی ئه غیار
 نیه باکم له فیتنه ی شه خسی بی عار
 بنالینم له دهس ته عنه ی جه فاگار
 وه کوو «حسرت» نه نالینئ به ناچار

۱- ئەم شێره و شێری دواتر: «هه تا ماوم...م له کتێبخانه که ی «حاجی مه لا نه حمه دی سارجی هه دا ده سکه وت. لایشم وایه حسرت ئەم شێره ی بۆ ئەو هۆنیوه ته وه.

هه تا ماوم به لوتف و ره حمی ئیوه چاوه پروانم من

هه تا ماوم به لوتف و ره حمی ئیوه چاوه پروانم من
مه‌گه‌ر بمرم له سه‌ر [ئه‌م] حاله‌ته بسپری زوبانی من

مه‌حاله ده‌رده‌که‌م بی‌ئینتیهایه قه‌ت شی‌فای نایه
عه‌لاجی موشکله ده‌رد و غه‌م و ئاه و فوغانی من

ئه‌سیری ده‌ستی ته‌قدیرم له زیندانی بی‌لاحه‌بسم
به زنجیری قه‌زا پی‌به‌ند و مه‌منووعه ده‌بانی من

دو‌چاری هیچ به‌شه‌ر نه‌بووه و نه‌بی وه‌ک من گرفتارم
له ئاده‌م تا به خاتمه‌م تا به ئه‌یام و زه‌مانی من

به ته‌قسیری ئه‌زانم «حه‌سه‌ته» ا‌روو زه‌ردییه ته‌فسیل
عه‌یانه شه‌رحی حالی من چ موحتاجه به‌یانی من

کاریبه ن دهر دم

<p>هامسه‌ران دیسان کاریبه‌ن دهر دم وه رووی زامه‌وه ویلی رووی ههر دم زولفان چون زنجیر عاشق به‌نم رۆ زوله‌یخای یه‌من نه سای گه‌نجم رۆ شه‌هینی ته‌رلان دیده‌بازم رۆ </p> <p>هه‌زاری پهریش دل‌ئایرین بی جه‌رگت نیشانه‌ی موغای نیتزه بو به‌گرپه‌ی ئایر ده‌روون زوخال بای ده‌ک یاره‌ب نه‌عزات له‌تله‌ت بی به‌ تیخ</p>	<p>کاریبه‌ن دهر دم کاریبه‌ن دهر دم^۱ خهریکی خه‌یال کرده‌ی چه‌پگه‌ردم مه‌حبوبه‌ی شاهان دلپه‌سه‌نم رۆ خه‌رامانی چین لاره و له‌نجم رۆ شیرینی ئهرمن عیشوه و نازم رۆ له‌یلتی عامیری ساحیب وه‌قام رۆ مه‌مان وینه‌ی به‌ی باخی به‌رین بی ده‌ک شه‌خسه ده‌ست ریزه‌ریزه بو جه‌ دیده‌ کۆر بای جه‌ زوان لال بای خونچه‌ی بولبولان هه‌لتکه‌ند جه‌ بنخ</p>
--	---

۱- به‌گژاده‌به‌کی کۆماسی دلی له‌ ژنه‌که‌ی یس بووه و کوشتویه، له‌ کاتیگدا که نه‌و ناره‌ته داوینیاک بووه،
 ئەم غه‌دره‌ حسره‌تی هان‌داوه بو دانانی ئەم شیره‌ که وادیاره‌ له‌مه‌ی نیسته زیاتر بووین. باس له‌ سه‌ر «هه‌تلی
 ناموسی» به‌م‌شێوه‌ به‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا، جینگه‌ی تێرامانه و ئاستی به‌رزی تیگه‌بستن و هه‌لوێستی
 پیشکه‌وتوانه‌ی نێسانی حسره‌ت نیشان ده‌دات.

دێره‌کانی یه‌ک، دوو، سه‌ش و نه‌وه‌ی دووه‌می ینجم له‌ «شیخ مه‌حمودی میرگه‌دریز» بیست و نه‌ویسی له
 «خواینجۆشبوو شیخ عبدالوای راوگان»

به‌رداش^۱

<p>به‌عونی خوای غه‌فوور و غه‌فار به‌کۆلی هئیسر سه‌حرا بره‌وه نه‌ولادی ئه‌رشه‌د شای کورد زوبانه گه‌وره‌ی عه‌شایر نه‌ته‌وه‌ی سامم ده‌مانچه برنه‌و، ساحیب ده‌ست‌و‌برد له‌ دینی دارو‌خان له‌ تۆی دیوه‌خان شام و نه‌هارم چه‌سیولمه‌رام بوو له‌ هارب‌ره‌وه تا گۆخلان بردم به‌ ئیمدادی حق خوای لامه‌کان وتم به‌ سه‌خلووق به‌ لائوبالی</p>	<p>به‌تەو‌فیقی حق بینای کردگار به‌ردیکم هیناله‌ هارب‌ره‌وه هئیسر هی کئی بوو؟ هی مه‌جی‌خانه^۲ قوربانی نه‌لتاف سه‌رداری عامم شازاده‌ی بوزورگ مه‌جی‌خانی گورد له‌ خزمه‌تیا بووم شه‌وئ له‌ شه‌وان پال به‌ موته‌ککا به‌زمم به‌ کام بوو هئیسر و پی‌اوی پی‌عه‌تا کردم تا هینامه‌ ناو‌قه‌ومی گۆخلان شه‌و له‌ ناو مزگه‌وت مه‌قامی عالی</p>
---	--

۱- له‌ کاسپنه‌که‌ی شیخ مه‌حمودی حافزه‌وه وه‌رمگر نووه‌.

۲- مه‌جید خانی دارو‌خان، کورپی چه‌مه‌ره‌شید خانی یانه‌.

حه‌سه‌رت دۆستایه‌تییه‌کی گه‌رم‌بو‌گورپی له‌ گه‌ل چه‌مه‌ره‌شید خاندا بووه‌. لهره‌دا به‌ «شای کورد زوبان» ناری لیده‌بات. له‌وانه‌به‌ به‌شیکێ زۆر له‌ ئینجا نیشتمانییه‌کانی چه‌سه‌رت له‌ خوش‌یستن و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل ئه‌و سه‌رکرده‌ بلیمه‌ته‌دا خۆی نواندبیت.

ئەو شەو مامەوہ بە چەن خە یالات
 سویح و ئیوارە لە مالی قادر
 لە پاش نان خواردن چووینە سەر بانان
 لە ناکاو هاتن جەمعی ھەرزە کار
 مەردی مەیدانم فەتحو لای نازدار
 سەد بارە کە لا لە سەعا و حەمە
 حەمە ی پوور خانم رۆحی رەوانە
 خوالە و عەبدولسااحب سالارن
 بەر دایان ھەلگرت ھەر وە کوو بای و ھشت
 بە زۆری بازوو ھەر وە ک دار بەلە ک
 ئەمن بە دوعا و عەبە^۱ بە تە کبیر
 عەبە ی برایم بئ کەرەم وە ک من
 دە ک عەبە خوا ھەردوو کمان بیری
 عەبە شرنگە ی دا چووہ ژیر لوسی
 و تە فەتحو لای نەوہ ی قارە مان
 ئەو پیلەوارە ی لە عەبە وەرگرت
 یاران ھاوردیان ھەر بەو برووزە
 وارید بە خزمەت «بایی عاسە»^۲ بووین
 و تە دە خیلە یاران میوانن
 خەستەو ھیلاکن چارە و عەلاجی
 زۆریان برسێ دە خیل عەلاجی
 دە خیل سەد دە خیل زووکە ھەرچی ھەس

بە سەد وە سەوہ سە ھە تا رۆژ ھە لەھات
 مو حیب و مو خلیس بو خزمەت حازر
 بو ئینتیزاری جەمعی جوانان
 لۆسیان بەست لە بەرد بە ئەمری جەبار
 پەر زۆر و پەر زات ھەر وە کوو شەمقار
 بە سەد داستان تاریفیان کە مە
 رە حمان پەر غیرەت زوبدە ی مەردانە
 غیرەت بئ شو مار زۆر سا حیب عارن
 تێپەر یان بئ کرد لە سەحرا و لە دەشت
 ھیچ دایان نە نا تا ملە ی مێلە ک
 بە ئەللا ئەللا و بە یاپیر یاپیر
 ھەر دوو بیکارە بئ قودرەت وە ک ژن
 من پوولی ناژیم تۆیش تس و تری
 پووتئ تری دا بە تەنیا بووسی
 بیگرە لە عەبە خراپی قومان
 فەتحو لای پەر زۆر ئازا و دەست و بێرد
 ھیچ دایان نە نا تا بە خەلووزە
 بە نای نامبارک مال و ژن و شووین
 عەزیزی منن رۆحی رەوانن
 ئەمە ناگرە و پەیا کە ساجی
 بینیرە سەرم تۆ مار و تاجی
 دۆ بئ یا شۆربا و یاخو چیشتی خەس

۱- عەبە ی برایم: مامە ی خولە عەزە ی ساوجی، نائەوانی نائە کە ی حسرت پووە لە خەلووزە.

۲- بایی عاسە: ھاوسەری حسرت.

یاران به‌ر‌د‌اش‌یان به شان هیناوه
 وتی جا چی بکه‌م به خوا و به قورشان
 وتم لای «نیساف» گتروبه‌ر مه‌حکمه
 ته‌واو داماوین په‌نام هیناوه
 نائمه‌ه بووله و رۆنم بو بکیشه
 یایه هاته‌وه به بۆله و تۆله
 وتی هیج مه‌لئی که‌م دابخوره
 بمری بو که‌شکی یا بو جامی دۆ
 خودا بیری مال و نه‌حوالت
 گووی بۆره‌ی تی بی له مال‌داری وا
 به هه‌ر نه‌وعی بوو یاران گه‌رانۆ
 نه‌مړۆ له سایه‌ی جه‌معی جه‌وانان
 خورسه‌ند و مه‌سرور شادیم حاسله
 با بچینۆ سه‌ر وه‌خت یارۆ که‌ی بی‌نان
 خه‌سیس و چرووک ره‌زیل و نابار
 به شالی سه‌وزۆ پروم کرد له مالی
 نه‌کم نه‌کرد هه‌لسا ده‌ره‌ری
 برۆرۆ یاشنخ هیج به‌ردم نیه
 که‌وشی کرده پیتی له درگا ده‌رچوو
 ناعلاج هه‌لساین دل به‌هسه‌ره‌ت ریش
 نافه‌رم مه‌حموو له خۆت و مالت
 غه‌ریب نه‌وازه و میوان په‌زیره

قوه‌ت و هیزیان هیج تیانه‌ماوه
 من هیج شک نابهم نه‌چنشت و نه‌نان
 بلئی چار نیه هیج مه‌خۆ قه‌سه‌م
 نه‌چیشتی شه‌لم نه‌ دۆ و ماساوه
 میوانمان زۆره و خاترم ریشه
 وتم چی بووه مه‌یکه به‌قوله
 به‌ تۆ ناکه‌وئی نه‌م ته‌ته‌ره
 نه‌یرپژن نایده‌ن به‌ من و به‌ تۆ
 گووی سه‌گ به‌ خه‌پله‌ی وه‌ک زه‌هری تالت
 بی‌نان و بی‌دۆ مه‌قسوود نار‌ه‌وا
 منیش مامه‌وه به‌ ئیش و ژانۆ
 په‌روه‌ده‌ی وه‌ته‌ن خاکی گۆخلان
 نوخسه پیگه‌یی بو «زبه و خوله»^۱
 به‌عنی حاجیه‌که‌ی دئی‌که‌ی دارۆخان
 گوونه‌که‌ر وه‌ک خۆی له میوان بیزار
 به‌لا له خولقی تف له نه‌حوالی
 په‌رده‌ی بی‌شه‌رمی له پروو هه‌لجیری
 ولاخت کوانئی فرمانت چیه
 ئیمه‌ی به‌جی‌هینشت حاجی زووبه‌زوو
 دوا‌ی که‌وتین بو مال مه‌حموودی ده‌رویش
 له حاجی که‌وئی قه‌زای گه‌مالت
 نه‌ک وه‌کوو حاجی خاریج له خیره

۱- زوبه‌پده و مه‌حموود ناوی دوو مندالی هسه‌ره‌تن.

وه‌ک ئه‌وه‌ی لیره به‌دوا شیمریکی تر بیت یان په‌رده‌یه‌کی جیاواز له داستانی به‌رداش، شیخ مه‌حموودی حافز ناوا دریره به‌خویندنه‌وه ته‌دات: «جا لهرانا ته‌لن..» ته‌بئلیت ته‌و که‌سه ناوی «حاجی ره‌حیم» بووه.

لە مالى مەحموود ھەسايىنۆ تەواو
 يارەب قەزاي گشت قەومى گۆڭلان
 نان و نىعمەت و ئيمانان بەزىاد
 تا ئەمرم شەرتە لاي شاهی شاهان
 پياوئى وەك فەرەج ھەمەي گاکە سوور
 سەخى وەك حاتەم دەرويش رەھيمە
 گاجووت و نانى لە لاي يەكسانە
 مەخسوسەن حاجى مەھمەد كەريم
 لە بەر خاترى فەرموودەي خوا
 شەخسێكە كەمەل ساحب ئيمانە
 خوا رەواي بينى مال و ئەولادى
 عەبەي مام دەرويش زۆر مېھربانە
 باقى بۆ مەجموع قەومى گۆڭلان

تيز بووين لە چايي لە كووكە و ماساو
 كەوئ لە حاجى دېكەي دارۆخان
 تا ماون يارەب بيمينن بە شاد
 دۆعاگۆتان بۆ قەومى گۆڭلان
 ساحب زېگر و فيگر، رووي وەك چرای نوور
 موحيب و موخليس تەواو كەريمە
 مەشھورى عامە تەواو ئينسانە
 تەشرىفي برد بۆ بەيتولاي عەزيم
 سەرفى پولى كرد ھەجى جى ھينا
 داراي ئيعتبار نان و ئيحسانە
 بە خيىر و تاعەت بە كەيف و شادى
 ئيتىر نازانم چەندە ئينسانە
 سەلام لە ھەموو خولق و وەفاتان

دؤعا و پارانئوه بؤ باران بارين

ياره ب به تۆيه چار و عهلاجم
 رهواج بهى سكهى زور نار هواجم
 بئ مال و دهولت بئ خهرج و باجم
 يا «مَالِكُ الْمَلِكِ» كار به دس ناسان
 گوشاد كهى موشكل جوملهى حق ناسان
 وام له خه يالا بؤ رزقى سؤزى
 نومئدى قهويم يهك بهر داشنيكه
 ناشيشم ئيحسان به گزاردهى خاوه
 بؤ ره حمهتى تؤ چاوى سهد چاوه
 بئ نان و بئ دؤ بئ پؤون و چزن
 عالم وشك و رهق به بئ بارانه
 با نه گبه تئى بهم برؤم بؤ شارئ
 به داراي ئه سباب چايى و قهنده وه
 موشكول گوشاي كار ئيمهى سه رسخت به
 بهفر و بارانئى بئنه وهك ئه وسا
 خهله هه رزان كهى به عيشقى خاسان
 به ههرد و دهشتا وهك ته ير پهرواز كا
 بئ دهنگى تا كهى فهلك خرؤشئ
 له ناومئدى گه ستهى ماران بم
 فره ئينتيزار كووكه و ماساوين

ياره ب موحتاجم ياره ب موحتاجم
 ياره ب سفيد كهى پرووى وه كوو ساجم
 بؤ نيشانهى خه م هه ر وهك ناماجم
 به تؤ موحتاجم يا شاهى شاهان
 ياره ب به حاجهت ئه وليا و خاسان
 داماو و مائل بئ رزق و رؤزى
 رزق و بهراتم نيوه ناشنيكه
 بهرداش حازره ناشم بئ ئاوه
 خئرى ساحيب خئر بئ ئاو وه ستاوه
 مال و منالم چاوه پئى مزه ن
 ئه مه چ وه خته نيوهى زستانه
 ئه ر له بهر منه باران نابارئ
 مه يلت وا به لاي دهوله مهنده وه
 مه شغوولى كارى ئيمهى بهدبخت به
 به جارئ ئه وا مردين له برسا
 ياره ب به ئيعجاز سى جزمهى قورئان
 باران بارينئى لافاو سهرواز كا
 لافاو دهشت و دهر تهواو داپؤشئ
 تا كهى ئينتيزار بهفر و باران بم
 بؤ مزهى گالى تاله داماوين

۱- ئه م شېره له كئيبى كاروانى پئتوسدا هاتوه. گوايه ئه وئش له كاسئنه وه دابه زانده وه، بهلام تهواوى شېره كه نيه و ههلهى چاپئتى زوره.

ئەو بە ئامەوئ بئکری پلاو
 گوشتی فرووجت لی تەلەب ناکەم
 کەبابم ناوئ گوشتی مەر ناخۆم
 جلی گازرانی ناکەمە بەرم
 مایینم ناوئ بۆ سەر و سواری
 لاکیش و قالیم ناوئ بۆ دیوان
 فیکری تەخت و بەخت خوسرەوان ناکەم
 خاوە و میراوام ناوئ تا باشماخ
 بۆچیمە بەزم و دەبەبەیی ئیران
 لوولەیی ئەقراوی جگەرەیی سامسۆن
 موخلیسی کووکەیی گال و دۆکەشکم
 هەجوی دیشلەمەیی چایی تال ئەکەم
 نازەزووی ماس و کووکەیی گالەمە
 پلاوی چەور و هەورامیی ساجی
 نامەوئ بووکی تازە و بەناواز
 ئەو بە مەحموود حەیدەری ئەژاد^۱
 سکی ئەسکەناس رەزای پەهلەوی
 نامەوئ یارەب هیچیان ئەمانە
 ئاو بیتە گەردش مزە هەرزان کا
 مەشکەیی پەر لە ماس کەرەیی دیزەیی سوور

ئەو بە ئامەوئ بە گەلەرانی خاوە
 خودا بگەری ئەگەر داوا کەم
 کوردەم بە کوردی فیری نان و دۆم
 رەشتی و جامانەم ناوئ بۆ سەر
 نامەوئ رەعیەت خەرج و بیگاری
 چیمە لە بگرە و بەردەیی دیوێخان
 داوای گەنج و مال مەحموود خان^۲ ناکەم
 نامەوئ حوکمی گەرۆوس و لەیلاخ
 سەریاکی بۆ کەیف خانی مەریوان
 نامەوئ لە گەل قەرچەیی پیاز و رۆن
 دوزمینی چایی تالی بەدەتەشکم
 موحتاجی نانم داوای گال ئەکەم
 بێ نانی غوسسەیی مانگ و سالمە
 ئەویش بۆ دیوان ناغاکەیی ساوجی
 بۆ عەیشی شەوان بۆ راز و نیاز
 «حەسرت» بۆچیتەیی بێ نان و بێ زاد
 تەلای دەستەوشار کووپەیی خوسرەوی
 مەقسەم ئاو و بەفر و بارانە
 «یایی» تەبەکمان بۆ پەر لە نان کا
 ئەویش بۆ مەولا^۳ پیری مێرگەدوور

۱- مەحموود بەگی لێر ناغەیی وەختی سارجی بوو، و لەو دەم دەستەدا زنی دووھەمی هینارە.

۳- مەبەست: مەحموود خانی کانیسانان

۴- مەولا (بیری مێرگەدوور): مەبەست «ناسە شیخەلی مێرگەدیز»، کە یاروکی دەولەمەند بەلام

ساحیب جنۆکه فه سیح وه ک بولبول
 ساحیب بزگه ل و کووری خه ساوه
 نهویش بو مهولا به تهواو کهرن
 له به جری خه مدا هر وه کوو سەنگ به
 به یادمان بکه به به فر و باران
 عه بهی برایم خو فریاد ره سمه
 نه زانی له مال چ دهنگ و باسه
 کا دروست نه کا به دیزه مزه
 فیکری به وینهی قسهی قامووسه
 جهرگی بو خالیوی تهواو برزواوه
 له سایه شیخو سهرقی باش نه کهم
 به لام نارده کهی نه لیلی کا ماشه
 مالی ناوا بی و کووری نه مری

... زل میزه زل مهشکه و مهلان زل
 له ناو عالمه ما قوتبی تهواوه
 نه هلی سه رشییوی زور باره بهرن
 «حه سرت» دانیشه نیتر بی دهنگ به
 یارهب ناشه کهم بینیته گهران
 نه گهر ناشه کهم بگهری به سمه
 زور به نیخلاسه تهواو حهق ناسه
 فره عاقله به لام زور کزه
 مه خووس شیخ حهین^۱ قهومئ مه خووسه
 فره عاقله زیتری تهواوه
 گهر خودا بکا گهری ناشه کهم
 دهرویش عه بدولا وه سایه باشه
 بیرازیش نه کا و راسته ی نه گری

۱- شیخ حهین خوشکهزای حه سرت و هاوسه ری خاتوو سه کینه ی برازای حه سرت.

تذکة شهر^۱

یاره ب به خاتر شفیعی مه حشر گونای «حسرت» نت نهدهی وه دهفتهر

*

بؤ نعلمی خهلق به کسر معبره نمونهی ریگهی شرعی نه نوره

*

چوارینه^۲

گیزه‌ی سه‌ماوه‌ر ده‌ماخ چاخ نه‌کا
چای نه‌بوو جه‌مال مال به‌رداخ نه‌کا
گیزه‌ی سه‌ماوه‌ر له گوشم بریا
نیت‌ر نه‌و عه‌یشه کوله‌ی تی‌ت‌ریا

*

الهی این جهان آتش بگیرد بغیر از سه نفر، گلش بمیرد
یکی یار و یکی دلسوز یارم یکی گریه کند بر حال زارم

۱- لاپه‌ره سه‌ره نایه‌کاسی که شکرله‌که‌ی حسرت نعلماوه و نه‌و دهفته‌ره به ناکه شمیری به‌که‌م دست پنده‌کات که واده‌پاره دوا دله‌ی شمیری درلا بووه ناکه شمیره‌که‌ی ریش له و لاپه‌ره به‌دا بووه که دوو پارچه شمیری ننداپه و له کنیخانه‌ی حاجی مه‌لا نه‌حمه‌دی جاوجیدا ده‌شم که‌وت.

۲- چوارینه کوردیه‌که‌م له شیخ مه‌حموودی میزگه‌درلا بیست و فارسه‌که‌یش له به‌راویزی کنشی (فقه محمدی، آیه‌الله مردوخ‌بدا نوسراوه که هی حسرت بووه و شیخ محمه‌ده به‌ماهی» کوپه گه‌وره شیخ مه‌حموودی میزگه‌درلا» به‌ر له فوتاتی کنیخانه‌که‌ی حسرت له میزگه‌درلا. گرتووه‌نه لای خوی. له خوار شمیره‌که‌موه نوسراوه: قلمی گردید در روز یکشنبه ماه رجب سن ۱۳۷۱ هـ محمد الحسینی، واژو.

بۇ حاجى سالحى ساوجى^۱

حاجى بە بى... تۆلە ژنت چى؟
بۇ يەككى باشە دەسبازى و ھەووس
و ەك ئەسپى سەر كەش گەردن بلىند كا
تازە بە تەماي عەيشى «سەمەن»ى

لە گەورە كچى ساھىب بنت چى
عەساي سەر خرى بگرىتە سەر دەس
ھەر وە كوور رەشمار سەرى خۇي گوم كا
سەمەن پىنت ئەلنى لاچۇ بۇگەنى

بۇ ھەسەن بەگى بۇيەن^۲

ئەلنى لە «بۇيەن» بۇگەنت برا
خۇتۇم نەدىوۈ ئەشعارم دىوى
سىخىم سوور كەمۇ لە كوورەى پاشت

ھەر وە كوور لۇتى دىمەكت درپا
بۇم مەعلووم بووۈ كەرى «سەرشىو»ى
بىكەم بە سىندان «مىك» و «ھەوتاش»ت

۱- حاجى سالحى ھەمە ھەمزەى ساوجى لە تەمەنى ۹۰ سالىدا، لەگەل حاجى سالحى مچەى زارا، كچ بە كچى: ئابىن-سەمەن بان كردوۈ. سەمەن لەو كاتەدا مېرمندالىكى ۱۴ سالە بوۈ.

۲- رەھمانى لالە سەنى مېرگەدرىۈ وتى: ھەسرەت بە داۋاي سەعید بەگى بانالان ئەم ھەجۈەى نووسىۈ. ھەسەن بەگ نامۇزاي ھەمەرەشىد خانى بانە و مالىكى بۇيەن و مىك و ھەوتاش بوۈ. كە ھەجۈەكە ئەيىس، زۇر قەلس ئەين و ئەلنى: ھەر كەس ئەمەى وتوۈ دەپت بىكوژم. ھەمەرشىد خانىش لىى توورە دەين و دەلنى: نەۈ ھى خالۇ شىخ مەمەدى خۇشەۈىستى منە، ئەشنى لەبرى ئەو ھەجۈە، دوور تەنەكە چەلتووكى بۇ بىئىرى!

بۇ حەسەنى حاجى سەئىدى خەلووزە^۱

حەسەنى حاجى زىنگ و ھۇشيارە

ئەو ھەلئەخولئى ھەر وەكوو تەشى

ئەو ھەلئەخولئى وەك مشتەى دۇمى

جاروبارئ دئ بۇ مزە و بەشى

ئەوہ بزائە جارئ لئى قۇمى

بۇ كەنەك بەگ^۲

كەنەك كەنەك بە بۇ خەم خەم مەخۇ

ئەگەر قسەى خۇش پارەى كرادبە

ئەزەل وا بووہ بۇ من و بۇ تۇ

ئەبوا كەنەك بەگ كورئ شا بوايە

لە گەل خۇيدا^۳

فەسلئ ھەلئەستای ئەبووى بە تئلا

ئئستا ھەلئاسى و ناچى بەو كونا

بە بئ شئف و وەرد بوورەت ئەكئلا

دەوئئت ھئنا بە شانئ منا

شەكل بەگ^۴

لووت وەك قەلاى خاوقنگ وەك چنگئنە

چئ كەم لە «كاکل»ى پئسەر مابردوو

لە مال «نەسرولا» تا مالى «حەمباش»

ئەسكەناس بئنە و زەرەت بسئنە

چئ كەم لە «خوالئ»ى لەبرسامردوو

ھئندەم دەست نەكەوت بئئئئرى بۇ ئاش

۱- شەرئكى حمسرت لە ئاشەكەى خەلووزەدا.

۲- مەحمودبەگى بانالان لە ھۇزى مىرانبەگى، دۇستى حمسرت و پياۋئكى شۇخ و سوخبەت چئ بووہ.

۳- باش تووش بوونى حمسرت بە نەخۇشئنى پرۇستانوہ، بە ھئنەكەى خۇيدا ئەم ھەجوەى و تووہ.

۴- شەرىف بەگى ئاغە بەگى نەچن، بەرئ زۇراب بەگ لە ھۇزى مىرانبەگى؛ لەگەل حمسرتەدا ھەندئ ھەجوبان گۇرپوہ نەوہ. شئخ مەحمودى مەرگەدرلا پئى واپە: شەكل بەگ نەخۇئندەوار بووہ و مەلا ئەحمەدى نارىزادە كە لەو كاتەدا مەلاى نەچن بووہ ئەم شەرئەئى بۇ نووسبوہ تەوہ.

حەسرەت:

«.....» ھەي ژن بى دەرىپى بۆچى زەر اتمان گران ئە دەنى

شەكل بەگ:

قەت شىخى ۋەك نۆم ھەرگىز نەدىۋە تەرت روخسارى دىۋى بىرپوۋە

حەسرەت:

«شەرىف بەگ» شەرەف نىھ پىتەۋە تەماشاي خۇت كە ئەبىرپە تەۋە

«مىران بەگ» نەمرد بە ۋەجاخ كۆپرى كاغەز ئەنووسى لە توخمى ...ى

بەسە شەكل بەگ ئەحمەقى گوى لەق ئاپروۋى مىران بەگ مەبە بە ناحەق

بلىن بە «زۇراب» شەكل بە پروۋتى ھەلبەرىنى ۋەك ورچى لۇتى

شەكل بەگ:

ئەگەر نازانى من «شەكلە كۆپىر» م فوو كە لە ناگر قىنگ كە لە ...م

«عاسە» دەرى كە «عەلى» بىرپىننە سەگەلى تىكەن روو بە چىگىنە

با لە چىگىنە ۋە بە ھاۋار ھاۋار روو بىكاتە ملەى كەلەگاسۋار

حسره ت:

شەریف چی بلیم له تەرک و تووزت
بۆ حەیات نیە گەوجی بی مەزە
قسەت پێ بلیم ئەولاد باوەش کە ی
قینم دابینی ئەلیم بە «حاجی»
رقم دابینی رقم سیس ئەکەم

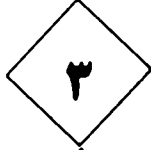
... ی «مچەلە» م بریە گووژت
بۆچی نابەزی پاشت بەم گەزە
دنیا دادری سەرلووتت رەش کە ی
بتکا بە رپوی بۆ توولە و تانجی
له پاشی پیست پاکم پیس ئەکەم

حسره ت:

شەریف ئی وەللا شەریف ئی وەللا
تەسالجە بکەین تۆ کە لاموللا

شەکل بەگ:

بە قەبری باوکم بە سەری کاکەم
«عەلی» م نەدەیتێ تەسالجە ناکەم

پاشکو

شیخ رهزای دهره وهران:

نه زانینی چهندوچونی سامانی که له پووری نه ده بی کوردی و ئاستی له کیس چووونی ناونیشانی ئه دیبه کانمان و به ره هه مه کانیا؛ ناپیوری و له وانه یه هه رگیز به رایبێ ئه و خه ساره مان بۆ دهر نه که وئ. «شیخ رهزای دهره وهران» به لگه یه کی ئه م راستییه تاله یه. ئه م شاعیره ون ناو و شاعر ونه م له سای گه ران و پشکنین بۆ شیعی حه سره تی برابدا ناسی و تا ئیسته له هه یج سه رچاوه یه کی نه ده بی و میژوویدا باسی لینه کراوه.

ئه وه ی که سه باره ت به ژبانی ده ستمکه وت: شیخ رهزا عارفیکی به ناوبانگی سه رده می خوی بووه و خوشه ویست و جنی باوه ری خه لک بووه و ریزیکی یه کجار زوری لێ گیراوه. گلکۆی له گۆرستانی پیری نزاره ره شی دهره وهراندا یه و شیفاخوازان له گونده کانی دهره وهره وه ده چنه سه ر مه زاره که ی.

شیخ رهزا برا گه وره ی حه سره تی شاعیر بووه. له وانه یه له شوینی دیکه دا خویندبیتی^۱ به لام له سه ر ده ستی ماموستا ناری (مه لا کاکه حه مه ی بیلوو) خویندنی ته واو کردوو و پاشان چوو ته ئاوا یی دهره وهران. مه زنده ئه کریت له نێوان سه له کانی ۱۹۲۰-۱۸۸۰/۱۲۹۸-۱۲۵۸ دا ژبا ییت.

۱ - له ته نیت تا که شیعی حه سر گول نه شته ری هه ر سۆسه ن خاری/هه ر چه مه ن زیندان هه ر شه ناو ماری یی ناو به یازه که یدا نووسیه: در چمن خسرواهاد به یاد عزیز آغا نوشتم. لکاته مریوانی

شیعری کوردی و به تایبەت شیۆهزاری هه‌ورامین. ئەم بەیازەیش که له‌برده‌ستماندایه، شیعری کوردی کهمی تێدایه و تەنانهت له جینگه‌یه‌کیشدا باس له‌وه ده‌کات که بۆ خۆی نه‌بویستوه شیعری کوردی تێدا بنووسیته‌وه. به‌م پێیه‌ش، وای بۆده‌چم که ئەو به‌یازە نادیاره‌ نه‌گەر «دیوانی شیعری شیخ ره‌زای ده‌ره‌هران» نه‌بوویت، له‌وانه‌یه شیعری زۆری خۆی تێدا نووسیته‌وه. به‌لام له‌م به‌یازە‌ی‌تردا تهنیا له‌ دوو پارچه‌ شاعر دلنایم که هی شیخ ره‌زا بیت.

به پیتی چۆنایه‌تی (کیفیت)ی گولچنی شاعر و چیرۆک و په‌خشانه‌کان؛ تیگه‌یشتنی ئەده‌بی شیخ ره‌زا له‌ ئاستیکی به‌رزدا بووه، زمانه‌کانی فارسی و عه‌ره‌بی زانیوه و به‌ باشی شاره‌زای شاعیرانی گه‌وره‌ی کورد و ئەو دوو زمانه‌ی‌تریش بووه. بۆ په‌راویزه‌کانیش (شوین و کاتی نووسینه‌وه، رافه‌ی کورتی ده‌قه‌کان، ئاخ و داخ له‌ ده‌ستی نه‌خۆشین، فیراقی یار، دوعا، ترس له‌ عه‌زابی ئەودنیا، گله‌یی له «حەبیب»ه‌که‌ی و...) که ناوبه‌ناو له‌ به‌یازە‌که‌دا ده‌بینرین، له‌ هه‌ر سێ زوانه‌که‌ که‌لکی‌وه‌رگرتوه.

شیخ ره‌زا خۆش‌نووستیکی به‌توانایش بووه. مرۆف که سه‌یری به‌یازە‌که‌ی ده‌کات، به‌ر له‌ چیژگرتن له‌ ده‌قه‌کان، سه‌رسامی خه‌تی ورد و جوانی نووسه‌ره‌که‌ی ده‌بیت. جیا له‌ چهن‌دین شاعر که ناوی شاعیره‌که‌یان نه‌نووسراوه، بۆشایی زۆربه‌ی لاپه‌ره‌کانی به‌یازە‌که‌ به‌ تاک و چوارینه‌ خه‌ملیوه که بئێگومان زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆریان ده‌قی شیعری خۆی بن.

به‌و هیوایه‌ی له‌ داها‌تو‌دا به‌ره‌مه‌کانی ئەم شاعیره‌مان بدۆزیته‌وه و ئەده‌بیاتی کوردی یێ رازوه‌تر و ده‌وله‌مه‌ندتر بکریته‌وه؛ ئەوا ئەو دوو پارچه‌ شاعیره (ده‌قاوده‌ق چۆن له‌ به‌یازە‌که‌یدا نووسراوه) له‌گه‌ل چهن‌د نموونه‌یه‌ک له‌ چوارینه‌ و تاکه‌ شاعیره‌کانی شاعیری نه‌ناسراو و نه‌زانراوی مه‌ریوانی «شیخ ره‌زای ده‌ره‌هران» پێشکه‌ش به‌ کتێبخانه‌ و میژووی ئەده‌بی کوردی ده‌که‌م:

«جواب و سوال عاشق با معشوق به زبان کوردی»*

- زولفت که وه کوو توپر هی خوونکاره به من چی
شهرنامه یی نیو مه جلیسی نه غیاره به من چی
- لیم لاده مده ته عنه له من شیتته له باخان
گه ره مده می گول بولیوله گه خاره به تو چی
- بو من که نییه وه عده یی گولزاری و یسالت
خونچه ی ده می تو مه ره می بیماره به من چی
- تو نیتته شوکر حه بیه نه می موفلیسی نادان
من حه بیی له بم له علی گران باره به تو چی
- چیم داوه له جهور و سته می گوشه یی چاوت
نه و نیرگسه بیماره که غه دداره به من چی
- عه بیی نه دهبه به حسی نه که ی چاکه له لای من
نه و زالم و بی مروه ته شهراره به تو چی
- خوم نه ورهس و مایل به خه تی نه وره سم نه مرؤ
باقی خه دی مه حبووبه یه نه م شماره به من چی
- نه می تالیبی خونچه ی نه مه ل و گولبه نی مه قسوود
جه ننه ت که ده لین مه نبه عی نه زهاره به تو چی
- هه لسه به ره قیب کافری بی به هره بلنی تو
لوتفنی که حه بییم به منی کرد به تو چی

* شیخ ره زاله خوار نه م شهره وه نووسویه: حقیقت خیال نداشتم کلام کوردی در میان این بیاض بنویسم، ولی چون زبان یار کوردی بود، بدین یک غزل برآمدم، با او به مکالمه برآمدم، هر کسی مطالعه ی اینها بکند، عیم نکیرد، البته از سوز دل بریان و از چشم گریان شته ای حالی می شود که اهل عشق باشند. وای آی رضا.

چونکه یار بر طریق صلح دیدم، این غزل برایش تقریر نمودم،
از استغنائی رو و از بی‌نواایی خود. چون لطف کامل داشت،
طبع را موزون نمودم، این غزل هم در حجره‌ی خیال بدر
آوردم، بر طریق رغبت تحریر شد:

که دل‌بهر زولفی به‌رداوه به بهر دا	به نیمانم به نیمانم زهره‌ر دا
همناسم به‌رچمی لا‌لا به سهر رووی	(چ‌دوره‌سته)
به له‌علی لنبوت نهی گول وا دیاره	نه‌سیم هات و شهوی گنیرا به فهدرا
له دووری تو به نه‌شکی دیده تهر بوو	(عه‌جایه‌ب نه)
خه‌یالم وایه وه‌ک مه‌جنوون له داخت	ده‌مت ته‌عنه‌ی له مه‌رجان و گوهر دا
دل‌م دا پی‌ت و ههر نه‌و وه‌خته زانیم	(وتی: کارم ههر وایه)
دیاره مردنی من دوور له بالات	هه‌موو خاکئی، چ خاکئی که‌م به سهدرا
ده‌زانی وه‌ک جه‌هنه‌نم وایه دووری	(وتی: قوری زریار)
له بهر زولمی گرانی بی‌وه‌فاییت	بروم بو‌خوم به ده‌شت و کینو و دهر دا
	(وتی: جا جه‌هنه‌نم)
	که من له‌علم به باخی بی‌سه‌مه‌ر دا
	(وتی: هه‌زار وه‌ک تو مه‌جنوون بووه)
	به گریانی شه‌و و ناله‌ی سه‌حهر دا
	(وتی: ده‌مری، ده‌مری)
	خه‌لاسم که له نیو ناری سه‌قه‌ر دا
	(وتی: دمشن ههر تا بی)
	مه‌گر ههر قور بکه‌م دایم به سهر دا
	(دلخوئی کردم وتی: سه‌رووی بکه‌م، جه‌زات نه‌دمت)

هندیک له کورته شيعره کان:

تالانی سهر و مالمه ههرسینکی به جاری
فنجانی مهم و خالی دهم و پرومتهی قرمز

دلیم نایه به جیت بیتلم برۆم بۆ خۆم به دنیا دا
سهری خۆم هه لگرم وه ک شیت به کینو و دهشت و سهرادا

شکا پشتم برا جهرگم له حسرت ورده خالانی
خودایا بۆ نه ما عهد و قهرار و مهیلی سالانی

له بهر توفی زمستانی فیراقی یاری بی هه متا
به هاری عوشه رتم خونجهی به رنگی پووشی هاوینسه
به نیمانم گه لێ ههرزانه بۆسهی له علی گولنارت
خه جالته بم ته گهر نه یدهم له ریی نه و ماچه نه م دینه

عاشقی لایق به شه خسینکه که بیده نگ خه م بخوا
خۆل به سهر مه جنوون که دهردی عشقی په نهانی نیه

مودده تیکه من له سایه ی چاوی تو
مایلی بادهی مه زه ی مه یخانه نیم

نه م سۆزه له دلمایه نه م رشته له ملمایه
نه م عشقه له دلمایه. هی دیده خوماریکه

به نیمای چاوه که ت نیمانه که م چوو
موسولمانی به دینم باوهرت بی

-
ئەسەوا دۇعا دەگەم تۆ بىزە ئامىن
نەسىبى مەن شەمامەى باخەلت بى

-
ھەر گول نەشتەرى ھەر سۇسەن خارى
ھەر چەمەن زىندان ھەر شەتاو ماری

-
موتالىمەى خال لەبەم كافی يەن
ئىتر ھەرچى كەم بى ئىفاقى يەن

-
ئاخ چون شەمەش ھەو سوختە جەرگە وىم
ئاخ چون چىراى سوبىح جوانەمەرگە وىم

-
ئەر شەوہەن ئەر رۇ ھەر تۆم خەيالەن
شەو جە لام ماھەن رۇ جە لام سالەن

-
گىشت گونای دلەن تەوہەن بارۇ لىش
وہرنە مەن جە يار بى بەينەتم چىش

-
مەن خۇ كەم زوخاۋ ھىجىرانم وەردەن
يەكجىر دوورى تۆ تەمامم كەردەن

-
جە گىشت شىرىن تەر ھەر گىلان وىمەن
ئەر بۇ تۆ نەبۇ ھەنى بۇ كى مەن

ببر ز زاهد ناله و خست و بهه شست
که این سبب زکخ زان بوستان به

-

چو در رویت بخندد گل مشو در دامش ای بلبل
که بر گل اعتمادی نیست اگر حن جوان دارد

-

خدایا رضا را رضامند کن
به نار جهنم عذابش مکن

-

بر روی تو سر فتنه همین دانه‌ی خال است
چیزی که مرا کرده گرفتار همینست

-

پس از مرگم اگر آهی بسراید از دل تنگم
شود بریان اگر مرعی نشیند بر سر سنگم

له رهه تگزی:

نیفاقه: که لک، قازانج

بۆره: ناوه بۆ سهگ

بۆس: بست، پتیوانهی دریزایی نزیکه و ۲۵ سانتیم

به ناواز: ناودار، تازه پینگه بشتوو

به د تهشک: ناله بار، ناشیرین

به رداش: به ردیکی داتاشراوی باز نهیی وه کوو دهسار یان هاره که که رهستهی سه ره کی

ناشه به ردینه بووه به تیره (قطری) نزیک به مه تریک و نهستوری ۱۵ تا ۲۰ سانتیم

به لا له خولقت: نفرهت له کردارت

برووز: ده رکه وتن، نیشان دان

بزگهل: بزن و مهر

بیراز کردن: کهل کردنی که رهسته کانی کشت و کال به مه بهستی باشتر برین، له ناشدا

بریتیه له کهل کردنی به رداش بۆ نهوهی باشتر خه له بهاری و ئارده که ی وردتر بیت.

بین بهینهت: بین وه فا (ههورامی)

پینله وار: نهو داره بچوو کانهی که له لوس ده به سترین بۆ نهوهی که سه کان شان بده نه

ژیری و لۆسه که هه لگرن.

پووت: تهنه که، دهبه

پوول: که مترین نرخ

ته بهک: سوینده، زهرفی تایبته به هه لگرتنی نان

تهرلان: ناسک

تهرک و تووز: قهد و بالا، قیافه

تهسالحه: ناشتی، کوتایی هینان به شهر

تهشی: کهرهسته به که بو کردنی خوری به بهن

تهلای دهسته وشار: تهلایهک که جوانکاری له سهر کرابئی یاخو دهسکردی زیرنگهرانی

ههوشار بیت که له پیشهی خویاندا بهناوبانگ بوون

تهوهن: بهرد (ههورامی)

تورره: بهرچهم، نهگریجه

جورعه: قوم، چهند دلوبینک

جای نهبوو جهمال: مارکی چاییه کی نهو سهردهمه بووه

چهپگرد: چهواشه کار، گیره شیوین

چنگینه و کهله گاسوار: ناوی دوو شاخن له تهنیش گوندی خهلووزه

حهیب: گوشه، لهت

حهبیه: شتی ورد، به کولوی قهندیش نهوتریت

حهسبولمه رام: دلخواز، باره مهیل

خاتر ریش: دلگران، زویر

خار: درک و دال

خهپله: جوره نائیکه نهستورتر له نانی ناسایی و ناسکتر له کولیره

خهد: روخسار، روالهت

خه له: ده خل و دان، دانه و یله
خورسه ند: دل خوش، شاد
خوسره و: پاشا، دهسه لاتدار
خوونکار: جه لداد، پیاو کوژ

دۆ که شک: دۆی که شک، دۆیه ک که له ساوینی کهشکه وه بهرهم هاتبیت
داربه له ک: ناوی دره ختیکی بچووک و کورته بالایه
دهبان: جوړه خنجیریکه که له پولا دروست دهبیت
دهبده به: ته شریفات، شان و شکۆ
دهماخ چاخ کردن: ساز کردنی که یف، راباردن
دهمانچه بړنه و: جوړه دهمانچه یه ک بووه
دل ریش: دلگران، زویر
دل نایرین: دل ناگرین، دل سووتاو
دیدهباز: لیره دا مه بهستی چاو جوانه
دیزه: کیتله ی گه و ره، کاسه یه ک که له گۆزه گه و ره تر و له هوومه بچووکتره
دیشله مه: چای شیرین

راسته گرتن: ریک و پیک کردن و میزان کردنی بهردناشه کان و که رهسته کانی دیکه ی ناو
ناش

زیندانی بیلا جه بس: دیلییه ک به بی نه وه ی له چوار چیه ی ناو زیندان دا بیت، مه بهست
مه حکوومی چاره نووسه
زهنه خ: زهنه خدان، چالی چه ناکه

ساحیب بن: کجینک که هموویت به ژن

سهخی: دژی چه کل، نان بیه

سرباک: هموو، گشت

سر لووت رهش کردن: مبعصت ترک کردنی زیند و چوون به ولاتانا

سرفن باش نه کم: حال و مزعم بلس دمیت

سرواز: سرریز

شهرار: شهرانو

شرنگه: دمنگه ناویکه، سرنگی دا: واته بای لب بووه

شمقار: په له مریکی راجیبه وه ک هلو

عهره ری روح: گیان که شنت، سر معرگ

کمنک نمو به شهی کله نرد و گله جان که نه ده سنی مروف دانا شراوه

کاملش کای ملش: ماش بلوی ده حل و دانیکه، ممه سنی لمربری نارد که به

کلاوچه رحان: و مرجع حلدی کلاو، هینما به که بو کاتی کم

کوله: بلوه بو سگ

کووپه: سندوفی تابیت به هه لگرتی زهر کووپه ی حوسره وی: خمرینه و گمچ

کوور: چه چمر بره نیر

کووک: کولیره ی زهرات و گل

گازرانی: جۆره کووتالیک بووه بۇ جلوبەرگ
گال: ناوی دهخلیکه وهک گهنم و جو
گهز: مەتر، سەد سانتیم
گنیر و بەر: گەل و قنگ، بەر و دوا
گرپەیی ئایر: کلپەیی ئاگر
گوننا: گوناج، تاوان
گوو نەکەر: چرووک، جەکل. لەو پەندی پینشینانەوه هاتووہ که ئەلی: گوو ناکا بۇ ئەوہی
برسی نەبیت و نان نەخوا
گووز: تر

لوس: نیرگە داریک که بۇ هەلگرتنی شتی گەورە و قورس بەکار دەهینرا و بە چەند
کەستیک هەلدەگیرا
لاکیش: بەرەیی باریک
لەعل: زیو، جەواھیر. لەعلی گران بار: زیری بەنرخ
لوولەیی ئەقراوی: جۆره جگەرە یەک بووه

مەراق: خەفەت، وەرەم
مەزەننە: گومان
مەشکەومەلان: کەرەستەیی دروست کردنی دۆ، مەشکەومەلان زل: مەبەست دەولەمەند،
نازەلدار و خاوەنی شیر و ماستە
میلەک: ناوی شاخیکە لە نیوان ساوجی مەریوان و گوخلانی پینجوبیندا
مزه: بەشی ناشەوان لەو دەخەلی که لە ناشدا دەبهارن لەبری کرئ، لە هەر تەنەکە یە کدا:
یەک بلووچە (زەرفیکی تاییبەت که نزیکەو کیلو و نیویک خەلە دەگری)

مشتهی دۆم: که رهسته به که وهک دهسهوانه که له دروست کردنی ژیره کلاشدا
به کارده هینریت

موتته کا: پشتی، سه رین

موغای نیزه: نووکی نیزه

موفلیس: بی دهسه لات، دۆراو

مووبهت: موحبیهت، خوشه ویستی

ناری سهقهه: ناگری جهه نهه م

نهو رهس: تازه پیگه یشتوو، لاو

نیزگیسی بیمار: هینمایه بو چاوی جوان

هاربر: دییه کی ناوچه ی شلیزه، کانه بهردیکی لینه

یایی: خاتوون به زاراوه ی موکریانی

دهستنوسه‌کان و وینه‌کان

تذکره عشر الحیة

من علی و اولاد او بر عالم با رسول الله به غیر او نوبت عشرت عالم
 بر زانگی قست و ادلی پوشیم به ناچارن نوبت زره نور که ای بار
 تا شعله گل نمده به طهری شرمنا چه حکم به شعله ناره به شعله
 ای دو فاقتم به با خرم مناه که در روبرو ۵۵ به کزیمی نوبت به غیر طیاره
 به برین به حکم که در خست فرغی در دعا که بر می آید هر زمانه به علم بار
 خست به طبع به مسافرت به طاعت که به هاد هتا عشرت بنا بر بار
 به شفاعت ایها اینم به خردی به علم به برود ۵۵ به علم بار

بعد از آنکه شفاست علیه من فاعلموا مع ما
 در آنجا که زود به ایم با طبع هر دو
 کسرت با آنکه با اولی به طراحت اولاد

ولایفا حشر الحسین

همه لشکرش را خواهم فدای باد این
 این گرفتار منم که تو هم بر کن
 همه عزیزانم که جو بیار خون کلم
 همه از روزگار به جانم سوزند
 همه منم به سنگ است از خاک بود
 همه بر کس همه فدایم تا درونم
 همه در خاکم منم که نشر اسرار
 همه کس که با منم که در جرم خط

ولایفا

در جرم تو در کس صابر زاده
 مایه بیایم عین مقصودم
 کما یزیم روحم چاره کم
 کما یزیم کرده از جودم

عالی شایسته در راه پروردگار
 دوریت ایشان هر چه با هم هجرانه
 بزرگ نه کم دوریت ضرور
 که نوشته بنیام هزاره است در
 هر سفر کز گشت کوتاه به
 آنکه ای برون خوی لاسکان
 رینه بود وطن از شاه به فر
 یار به غرت برینداری نیست
 علوت بر تارنج نکبشی
 به طاعت همه زاری ناده
 یار به ایام توبه ضرر به
 با

دوائی ایشان در دهانه سرور
 هر بیت باعث داغ یار هم
 دیدم بود بیت خیال به نور
 هر روز دنیا شاره
 دشمنی و بای قدرت فنا
 باذن رسول اولاد عدنا
 زو بلاست به صفار به
 بطول سفر قطه بیزار نیست
 قطعات فانی که کیف و خوی
 بول خوا بینو هم لار
 در بلاد به هر چه نظر به
 با تو در اسلام نه است به حیرت
 زو نزد به

هزار سلام به که همه در فریاد
له روی طزیت و عقل و ناموه
نامت آن مانده در دوران
خونم نمزانی و فانی و با به
ایزده خلقه رویی خاصا
یار بنامان منزه بریت
به خست ال او همه به رسول
چش و او هم از بیلام آرز
دینت نه بار نه واسطه این
زام زده در دو دوری مارم
بوسل بود بر شب پریم دعای

له عقل و اهرم له طرط و وفات
و گشت لطافت اشرا و موه
واللفظ نرسنگ چه دیدم و اران
و خلافت که نوع بشر جیا
او صافت فارغ و صفه بیای
ملول و عاجز به عزت نسبت
خفت بدله سو فریغ احوال
چغابم نردار گفت دم ساز
نه اسباب کیف نه درونای از پند
با کسب که راه از خست و پند
بل یکیان دحق پند شفا به

بلکه قبول بود دعای کرمات
خون و حشر بلع بر کرمات

سلام حضرت
 بیعت و کوه روانه فرمان
 تا فلان تا ما و عمر
 بگریه رود منزه بارک و خادار
 هر سطر که به چاکه بوسه نماند
 شفای هر درد و غم و غم و غم
 قصه منزه گوی ما این حق به
 بخت مال نبی به
 به چرخ گید و منزه عالیه است

جان و فرقی احتیاج
 فراموشی است
 جزای چاکت هر چه
 برده بوسه سینه فرمان
 دواى دزدی گناه است
 و فای دنیا کله و در خانه
 رخاگو تم بهتا در زمان
 ظهور حضرت و طهارت

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Urdu, covering the majority of the page. The text is arranged in several columns, with some lines appearing to be part of a larger section or heading. The script is dense and characteristic of historical manuscripts.

Handwritten text in Persian script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and covers most of the page, with some lines appearing to be in a different script or dialect. The document is written on aged, slightly yellowed paper.

Handwritten text in Persian script, continuing from the top page. The text is dense and covers most of the page, with some lines appearing to be in a different script or dialect. The document is written on aged, slightly yellowed paper.

شیخ مه‌حموودی حافز

حاجی شیخ حه‌سه‌نی راوگان

شیخ مه‌حموودی میر‌گه‌دریز

شیخ علی عه‌ریزه‌نووس

Handwritten text in Persian script, likely a manuscript page. The text is dense and covers most of the page area. It appears to be a collection of verses or a chapter from a larger work. The script is in a traditional style, possibly Nasta'liq or similar. The page is framed by a dark border, suggesting it's a scan of a physical document.

978 600 92914 4 1

9 786009 291441

www.awinbook.com